

Opracowano na
podstawie: t.j.
Dz. U. z 2022 r.
poz. 659, 1079,
1726, 1768.

U S T A W A

z dnia 27 października 1994 r.

o autostradach płatnych oraz o Krajowym Funduszu Drogowym

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 1. 1. Ustawa określa:

- 1) zasady finansowania budowy autostrad płatnych, zwanych dalej „autostradami”, oraz zawierania umów o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrad;
- 2) zasady pobierania opłat za przejazd autostradami oraz obowiązki związane z tymi opłatami i odpowiedzialność za naruszenie tych obowiązków;
- 3) organy właściwe w sprawach, o których mowa w pkt 1 i 2.

1a. Ustawa określa także zasady finansowania dróg krajowych, w tym autostrad, ze środków Krajowego Funduszu Drogowego, zwanego dalej „Funduszem”, z wyłączeniem dróg krajowych w miastach na prawach powiatu, finansowanych z budżetów tych miast.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, autostrady lub ich odcinki, które będą budowane i eksploatowane albo wyłącznie eksploatowane jako płatne.

3. Na zasadach określonych w ustawie mogą być budowane i eksploatowane albo wyłącznie eksploatowane, jako płatne, drogi ekspresowe.

4. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, drogi ekspresowe, które mogą być budowane i eksploatowane albo wyłącznie eksploatowane jako płatne.

5. Określenie autostrad i dróg ekspresowych w przepisach, o których mowa w ust. 2 i 4, może nastąpić, jeżeli będzie możliwość korzystania z innej, ogólnodostępnej drogi publicznej.

Art. 1a. 1. Autostrady, o których mowa w art. 1, mogą być budowane i eksploatowane przez:

- 1) Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
- 2) drogową spółkę specjalnego przeznaczenia na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 1469).

2. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad lub drogowa spółka specjalnego przeznaczenia może, w drodze umowy, powierzyć budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady innemu podmiotowi, zwanemu dalej „spółką”.

3. Do wyboru spółki stosuje się przepisy ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi (Dz. U. z 2021 r. poz. 541) albo przepisy ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1129, 1598, 2054 i 2269 oraz z 2022 r. poz. 25).

3a. Jeżeli budowa i eksploatacja albo wyłącznie eksploatacja autostrady ma następować w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego, w postępowaniu w sprawie wyboru spółki uwzględnia się także przepisy ustawy z dnia 19 grudnia 2008 r. o partnerstwie publiczno-prywatnym (Dz. U. z 2022 r. poz. 407).

4. Spółka jest związana ofertą do upływu terminu określonego w opisie warunków koncesji, w ogłoszeniu o zamówieniu w przypadku przetargu nieograniczonego, albo w zaproszeniu do składania ofert, w przypadku pozostałych trybów udzielania zamówień publicznych.

5. Do zawarcia umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady stosuje się odpowiednio, w zakresie nieuregulowanym w ustawie, przepisy ustaw, o których mowa w ust. 3 i 3a.

Art. 2. 1. Minister właściwy do spraw transportu jest naczelnym organem administracji państwowej właściwym w sprawach przygotowania budowy i eksploatacji autostrad działającym przy pomocy Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad. Przepis ten nie narusza uprawnień ministra właściwego do spraw budownictwa, planowania i zagospodarowania przestrzennego oraz mieszkalnictwa, określonych przepisami prawa budowlanego.

2. (uchylony)

Art. 3. (uchylony)

Art. 4. (uchylony)

Rozdział 2

(uchylony)

Rozdział 3

(uchylony)

Rozdział 4

(uchylony)

Rozdział 5

(uchylony)

Rozdział 5a

Oplaty za przejazd

Art. 37a. 1. Za przejazd autostradą są pobierane opłaty. W przypadku gdy opłaty za przejazd autostradą są pobierane w inny sposób niż określony w ust. 8 lub 9, autostrada wymaga dostosowania do ich poboru.

1a. Opłaty za przejazd autostradą może pobierać:

- 1) Szef Krajowej Administracji Skarbowej, zwany dalej „Szefem KAS”;
- 2) drogowa spółka specjalnego przeznaczenia na warunkach określonych w umowie, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia lub wykonawca, o którym mowa w art. 9 ust. 3 tej ustawy;
- 3) spółka, z którą Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad albo drogowa spółka specjalnego przeznaczenia zawarli umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, na warunkach określonych w tej umowie.

1b. Szef KAS może pobierać opłatę za przejazd autostradą na odcinku autostrady, na którym opłatę za przejazd autostradą pobiera spółka, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, zwana dalej „wnioskodawcą”. Przejęcie przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku, na którym opłatę za przejazd autostradą pobiera wnioskodawca, zwanym dalej „odcinkiem eksploatowanym przez spółkę”, następuje na wniosek wnioskodawcy i wymaga zmiany umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3. Przepisy ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi stosuje się.

1c. Wniosek, o którym mowa w ust. 1b, wnioskodawca uzgadnia z Szefem KAS.

1d. We wniosku, o którym mowa w ust. 1b, wnioskodawca określa:

- 1) sposób udostępniania gruntów wraz z wzniesionymi na nich budynkami, budowlami i innymi urządzeniami na cele związane z realizacją poboru opłaty przez Szefa KAS za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę;
- 2) sposób i termin informowania Szefa KAS o zmianie wysokości stawek za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę.

1e. Do wniosku, o którym mowa w ust. 1b, wnioskodawca załącza umowę, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3.

1f. Przed podpisaniem zmiany umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, wnioskodawca może wycofać wniosek, o którym mowa w ust. 1b.

1g. Szef KAS może wystąpić do wnioskodawcy o:

- 1) wskazanie innego niż określony we wniosku, o którym mowa w ust. 1b:
 - a) sposobu udostępnienia gruntów wraz z wzniesionymi na nich budynkami, budowlami i innymi urządzeniami na cele związane z realizacją poboru opłaty za przejazd autostradą przez Szefa KAS,
 - b) sposobu i terminu informowania Szefa KAS o zmianie wysokości stawek za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę;
- 2) dodatkowe informacje lub wyjaśnienia w zakresie niezbędnym do uzgodnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1b;
- 3) określenie stawek opłaty za przejazd autostradą, z uwzględnieniem kategorii pojazdu, o której mowa w ust. 6.

1h. Uzgodniony wniosek, o którym mowa w ust. 1b, Szef KAS przekazuje wnioskodawcy, który przedkłada ten wniosek odpowiednio do ministra właściwego do spraw transportu albo Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad.

1i. Szef KAS odmawia uzgodnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1b, jeżeli pobór opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę nie leży w interesie publicznym.

1j. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 1h, albo odmowa uzgodnienia, o której mowa w ust. 1i, następuje w terminie 6 miesięcy od dnia złożenia wniosku, o którym mowa w ust. 1b. Do terminu, o którym mowa w zdaniu pierwszym, nie wlicza się okresów przekazywania informacji, o których mowa w ust. 1g.

1k. W przypadku, o którym mowa w ust. 1i, Szef KAS:

- 1) zwraca wnioskodawcy wniosek, o którym mowa w ust. 1b, wraz z pisemnym uzasadnieniem odmowy uzgodnienia wniosku;
- 2) informuje o odmowie uzgodnienia wniosku, o którym mowa w ust. 1b, odpowiednio ministra właściwego do spraw transportu albo Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad oraz przekazuje uzasadnienie, o którym mowa w pkt 1.

1l. Do uzgodnienia, o którym mowa w ust. 1h, albo odmowy uzgodnienia, o której mowa w ust. 1i, przepisów ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2021 r. poz. 735, 1491 i 2052) nie stosuje się.

1m. Szef KAS, uzgadniając wniosek, o którym mowa w ust. 1b, ustala prognozowany koszt poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę.

1n. Przy ustalaniu kosztu, o którym mowa w ust. 1m, uwzględnia się w szczególności:

- 1) wydatki ponoszone na przygotowanie, wdrożenie, budowę lub eksploatację systemu, o którym mowa w art. 13hb ust. 1bb ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 1376 i 1595 oraz z 2022 r. poz. 32) zwanego dalej „Systemem Poboru Opłaty Elektronicznej KAS”;
- 2) wydatki związane z realizacją przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę;
- 3) koszty prowadzenia kontroli, o której mowa w art. 37gd ust. 1, oraz analizy, o której mowa w art. 37ge ust. 4.

1o. W przypadku wydatków, które nie służą bezpośrednio poborowi opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę, pobieranej przez Szefa KAS, uwzględnia się te wydatki:

- 1) proporcjonalnie do długości odcinka eksploatowanego przez tę spółkę w całości sieci dróg objętych opłatą za przejazd autostradą lub opłatą, o której mowa w art. 13ha ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, zwaną dalej „opłatą elektroniczną”;
- 2) biorąc pod uwagę okres amortyzacji w przypadku wydatków jednorazowych.

1p. Informację o koszcie, o którym mowa w ust. 1m, Szef KAS przekazuje podmiotom, o których mowa w ust. 1h.

1r. Informacja o koszcie, o którym mowa w ust. 1m, nie podlega udostępnieniu w trybie przewidzianym w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o dostępie do informacji publicznej (Dz. U. z 2020 r. poz. 2176 oraz z 2021 r. poz. 1598 i 1641) do podpisania zmiany umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3.

1s. Minister właściwy do spraw transportu albo Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad przed podpisaniem zmiany umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, jest obowiązany:

- 1) uzyskać opinię prawną Prokuraturii Generalnej Rzeczypospolitej Polskiej, niezależnie od wartości przedmiotu tej umowy;
- 2) uzgodnić z Szefem KAS postanowienia tej umowy wpływające na pobór opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę, w tym termin jego rozpoczęcia oraz sposób pomiaru ilości dokonanych przejazdów i przekazywania danych o tych przejazdach;
- 3) uzgodnić z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych postanowienia tej umowy w zakresie dotyczącym zobowiązań finansowych wypłacanych ze środków Funduszu, w tym zasady kształtowania i rozliczenia wypłaty, o której mowa w ust. 1u, oraz świadczeń, o których mowa w ust. 1w, przy czym uzgodnienie to nie może być uzależnione od warunków niezwiązanych z przedmiotem tej umowy.

1t. Zmiana umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, w zakresie przejścia przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę, wymaga zgodnej woli stron.

1u. Jeżeli z umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, wynika, że opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę pobrane przez wnioskodawcę stanowią jej przychód, w zmianie tej umowy dotyczącej przejścia przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę strony określają sposób wypłaty wnioskodawcy środków z Funduszu, przy czym wypłata ta nie może przekroczyć kwoty opłaty za przejazd autostradą należnej od liczby faktycznie dokonanych przejazdów tą autostradą.

1w. W zmianie umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, strony mogą określić inne niż określone w ust. 1u świadczenia wynikające z przejścia przez Szefa KAS poboru opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym

przez spółkę oraz sposób przejęcia przez Szefa KAS urządzeń służących do poboru tej opłaty.

1x. Jeżeli umowa, o której mowa w art. 37d ust. 1, określa sposób ustalenia stawek opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę, Szef KAS pobiera opłatę w wysokości ustalonej zgodnie z tą umową.

1y. Jeżeli z umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, wynika, że opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę pobrane przez wnioskodawcę stanowią jej przychód, a koszt, o którym mowa w ust. 1m, będzie niższy niż dotychczasowy koszt poboru opłaty za przejazd autostradą ponoszony przez wnioskodawcę, zmiana umowy może przewidywać obniżenie stawek opłaty za przejazd autostradą na odcinku eksploatowanym przez spółkę.

2. (uchylony)

3. (uchylony)

4. (uchylony)

4a. Podmioty, o których mowa w ust. 1a pkt 2 i 3, są obowiązane podejmować działania zapewniające bezpieczeństwo ruchu drogowego, w tym w szczególności w przypadku zwiększenia natężenia ruchu drogowego. W przypadku zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub wystąpienia zdarzenia zmniejszającego stopień tego bezpieczeństwa podmioty, o których mowa w ust. 1a pkt 2 i 3, mogą odstąpić od poboru opłat za przejazd autostradą lub jej odcinkiem.

4b. (uchylony)

5. Opłatę za przejazd autostradą ustala się jako iloczyn liczby kilometrów przejazdu i stawki opłaty za kilometr dla danej kategorii pojazdu.

5a. Kwotę opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 5, zaokrągla się w ten sposób, że końcówkę kwoty wynoszącą mniej niż 5 groszy pomija się a końcówkę kwoty wynoszącą 5 i więcej groszy podwyższa się do pełnych dziesiątek groszy.

6. Ustala się następujące kategorie pojazdów w celu określenia stawek opłat za przejazd autostradą:

- 1) kategoria 1 – motocykle;
- 2) kategoria 2 – pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony;

- 3) kategoria 3 – pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony i poniżej 12 ton;
- 4) kategoria 4 – pojazdy samochodowe o dopuszczalnej masie całkowitej co najmniej 12 ton;
- 5) kategoria 5 – autobusy.

7. Do wniesienia opłaty za przejazd autostradą, pobieranej przez Szefa KAS, jest zobowiązany:

- 1) właściciel pojazdu albo
 - 2) posiadacz pojazdu, o którym mowa w art. 73 ust. 5 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym (Dz. U. z 2021 r. poz. 450, z późn. zm.¹⁾), albo
 - 3) użytkownik pojazdu, o którym mowa w art. 80b ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym
- zwany dalej „wnoszącym opłatę”.

8. Opłata za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, może być wniesiona w sposób przewidziany dla opłaty elektronicznej na podstawie danych geolokalizacyjnych przekazanych z urządzeń lub systemów, o których mowa w art. 13i ust. 3a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

9. Przejazd autostradą, na której jest pobierana opłata, o której mowa w ust. 7, może być wykonywany na podstawie biletu na jeden przejazd autostradą lub jej odcinkiem, zwanego dalej „biletem autostradowym”, wydanego przed rozpoczęciem tego przejazdu. Opłata za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, jest pobierana w momencie wydania biletu autostradowego.

10. Bilet autostradowy jest wydawany każdemu, kto wniesie opłatę za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, oraz poda dane, o których mowa w ust. 12 pkt 1–7.

11. Bilet autostradowy jest ważny do zakończenia danego przejazdu autostradą lub jej odcinkiem, jednak nie dłużej niż przez 48 godzin od daty i godziny początku okresu ważności wskazanej na tym bilecie.

12. Bilet autostradowy zawiera:

- 1) numer rejestracyjny pojazdu;

¹⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 463, 694, 720, 1641, 1997, 2165, 2269 i 2328.

- 2) kraj rejestracji pojazdu, jeżeli jest inny niż Rzeczpospolita Polska;
- 3) kategorię pojazdu, o której mowa w ust. 6 – w przypadku różnicowania stawki opłaty za przejazd autostradą ze względu na tę kategorię;
- 4) wskazanie autostrady lub jej odcinka, za przejazd którymi została pobrana opłata;
- 5) liczbę osi pojazdu – w przypadku różnicowania stawki opłaty za przejazd autostradą lub jej odcinkiem ze względu na liczbę osi;
- 6) poziom emisji zanieczyszczeń – w przypadku różnicowania stawki opłaty za przejazd autostradą lub jej odcinkiem ze względu na ten poziom;
- 7) datę i godzinę początku okresu ważności tego biletu;
- 8) datę i godzinę końca okresu ważności tego biletu;
- 9) liczbę kilometrów oraz kwotę opłaty za przejazd autostradą lub jej odcinkiem;
- 10) unikalny numer.

13. Bilety autostradowe wydaje:

- 1) Szef KAS lub
- 2) przedsiębiorca działający w imieniu i na rzecz Szefa KAS, z którym Szef KAS zawarł umowę na ich wydawanie.

14. W przypadku, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, bilety autostradowe są wydawane przy użyciu systemu teleinformatycznego zintegrowanego z Systemem Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

15. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, może wydawać bilety autostradowe za pomocą aplikacji mobilnej wykorzystującej funkcję pozycjonowania satelitarnego. Przedsiębiorca przetwarza dane geolokalizacyjne w celu wydania biletu autostradowego w sposób, o którym mowa w zdaniu pierwszym, na podstawie zgody osoby, której dane dotyczą. W przypadku, o którym mowa w zdaniu pierwszym, dane przekazane do Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS nie zawierają informacji, o których mowa w ust. 12 pkt 4 i 9.

16. Bilet autostradowy wydany w sposób, o którym mowa w ust. 15, zawiera dodatkowo informację o dacie i godzinie oraz miejscu rozpoczęcia przejazdu autostradą lub jej odcinkiem. Data i godzina rozpoczęcia przejazdu autostradą lub jej odcinkiem jest początkiem okresu ważności biletu autostradowego.

17. Po zakończeniu przejazdu, jednak nie później niż przed upływem 48 godzin od daty i godziny początku okresu ważności wskazanych na bilecie autostradowym wydanym w sposób, o którym mowa w ust. 15, przedsiębiorca uzupełnia ten bilet

o dane, o których mowa w ust. 12 pkt 4 i 9, oraz przekazuje opłatę za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, na wyodrębniony rachunek pomocniczy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

18. W przypadku gdy dane, o których mowa w ust. 12 pkt 4 i 9, nie zostały uzupełnione w terminie, o którym mowa w ust. 17, przedsiębiorca wnosi, na wyodrębniony rachunek pomocniczy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych, kwotę w wysokości odpowiadającej opłacie za przejazd autostradą należnej za przejazd całym odcinkiem autostrady płatnej od miejsca rozpoczęcia przejazdu, o którym mowa w ust. 16, do najbardziej odległego końca odcinka płatnego.

19. Za wydanie biletu autostradowego przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, może pobierać prowizję. Prowizja, o której mowa w zdaniu pierwszym, nie może przekroczyć 3% kwoty opłaty wskazanej na bilecie autostradowym. W przypadku zwrotu biletu autostradowego prowizja, o której mowa w zdaniu pierwszym, nie jest należna.

20. Szef KAS zawiera umowę, o której mowa w ust. 13 pkt 2, jeżeli przedsiębiorca:

- 1) przeszedł z wynikiem pozytywnym testy integracyjne swojego systemu teleinformatycznego z Systemem Poboru Opłaty Elektronicznej KAS;
- 2) złoży zabezpieczenie w wysokości odpowiadającej wartości biletów autostradowych planowanych do wydania w okresie rozliczeniowym.

21. Umowa, o której mowa w ust. 13 pkt 2, określa w szczególności:

- 1) czas jej trwania;
- 2) częstotliwość, tryb i sposób składania sprawozdań z jej realizacji;
- 3) okres rozliczeniowy;
- 4) formę i wysokość kwoty zabezpieczenia;
- 5) sposób dystrybucji biletów autostradowych;
- 6) tryb i sposób dokonywania rozliczeń, w tym środków z tytułu prowizji;
- 7) sposób przekazywania danych, o którym mowa w ust. 23 pkt 2;
- 8) warunki zmiany oraz rozwiązania umowy.

22. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 13 pkt 2, składa Szefowi KAS sprawozdania z realizacji umowy.

23. Przedsiębiorca, o którym mowa w ust. 13 pkt 2:

- 1) wydaje bilety autostradowe w danym okresie rozliczeniowym o łącznej wartości nieprzekraczającej wysokości kwoty złożonego zabezpieczenia;
- 2) przekazuje w czasie rzeczywistym, za pośrednictwem systemu teleinformatycznego, dane o wydanych lub zwróconych biletach autostradowych, w tym dane, o których mowa w ust. 12, do Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

24. Opłata za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, jest zwracana przez podmiot, który wydał bilet autostradowy, jeżeli bilet ten zostanie mu zwrócony do daty i godziny początku okresu jego ważności.

25. Kwota zwrotu opłaty za przejazd autostradą pomniejsza przychód Funduszu.

26. W przypadku odmowy zwrotu opłaty za przejazd autostradą każdy, kto wniósł tę opłatę, może wnieść sprzeciw. Sprzeciw wnosi się do Szefa KAS w terminie 14 dni od dnia odmowy dokonania zwrotu opłaty za przejazd autostradą.

27. Sprzeciw zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę wnoszącego sprzeciw oraz jego adres;
- 2) numer PESEL albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnoszącego sprzeciw, o ile został nadany;
- 3) unikalny numer biletu autostradowego;
- 4) uzasadnienie wniesienia sprzeciwu.

28. Kierujący pojazdem:

- 1) nie rozpoczyna przejazdu autostradą lub jej odcinkiem w przypadku braku:
 - a) ważnego biletu autostradowego lub
 - b) prawidłowo funkcjonującego urządzenia lub systemu, o których mowa w art. 13i ust. 3a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, zapewniających przekazywanie danych geolokalizacyjnych do Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS;
- 2) podczas przejazdu autostradą lub jej odcinkiem nie może mieć w pojeździe zakrytych lub ozdobionych tablic rejestracyjnych lub nie może mieć z przodu lub z tyłu pojazdu znaków, napisów lub przedmiotów, które ograniczają czytelność tych tablic, oraz nie może umieszczać na pojeździe tablic rejestracyjnych w innych miejscach niż konstrukcyjnie do tego przeznaczone.

29. Przepisu ust. 28 pkt 1 nie stosuje się do kierujących pojazdami, o których mowa w art. 37g.

30. Dane, o których mowa w ust. 12, są gromadzone w Systemie Poboru Opłaty Elektronicznej KAS i przechowywane w tym systemie nie krócej niż 12 miesięcy i nie dłużej niż 24 miesiące, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym nastąpił przejazd autostradą lub jej odcinkiem, chyba że przed upływem tego terminu zostanie wystawione wezwanie, o którym mowa w art. 37ge ust. 7, wszczęte postępowanie administracyjne, egzekucyjne lub sądownoadministracyjne, w którym dane te są niezbędne; w takim przypadku dane są przechowywane do czasu zakończenia danego postępowania.

31. Do gromadzenia danych oraz wnoszenia opłaty za przejazd autostradą w sposób, o którym mowa w ust. 8, przepisy:

- 1) art. 13hc, art. 13i ust. 1, 1a, 3a, 3b, 3d, 4a, 4aa i 4b, art. 13ia ust. 1–10 oraz 15–19, art. 13ib, art. 13ic oraz art. 40d ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych,
 - 2) wydane na podstawie art. 13ia ust. 20 i art. 40a ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych
- stosuje się odpowiednio.

32. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, autostrady lub ich odcinki, na których jest pobierana opłata za przejazd autostradą, o której mowa w ust. 7, w tym autostrady lub ich odcinki, na których opłata jest pobierana zgodnie ze zmianą umowy, o której mowa odpowiednio w ust. 1a pkt 2 albo 3, mając na uwadze efektywne wykorzystanie dróg publicznych i przygotowanie Szefa KAS do poboru tej opłaty.

33. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wysokość prowizji, o której mowa w ust. 19, mając na uwadze przewidywane koszty ponoszone przez przedsiębiorców przy sprzedaży biletów.

34. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, sposób i termin zwrotu opłaty za przejazd autostradą, sposób wnoszenia sprzeciwu, o którym mowa w ust. 26, oraz sposób i termin jego rozpatrywania przez Szefa KAS, mając na uwadze sprawne rozliczenie opłat oraz efektywną obsługę systemu poboru opłaty za przejazd autostradą.

35. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, inny organ Krajowej Administracji Skarbowej do:

- 1) wykonywania zadań Szefa KAS, o których mowa w ust. 1a pkt 1, ust. 1b, ust. 13 pkt 1, ust. 20 lub 24, lub
 - 2) przyjmowania sprawozdań, o których mowa w ust. 22, lub
 - 3) którego składa się sprzeciw, o którym mowa w ust. 26
- określając szczegółowy zakres tych zadań i czynności, mając na względzie zapewnienie sprawnego i skutecznego ich wykonywania.

Art. 37aa. 1. W związku z poborem opłat za przejazd autostradą podmioty wskazane w art. 37a ust. 1a wykonują obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz. Urz. UE L 119 z 04.05.2016, str. 1, z późn. zm.²⁾), zwanego dalej „rozporządzeniem 2016/679”, przy pierwszej czynności skierowanej do osoby, której dane dotyczą, chyba że posiada ona te informacje, a ich zakres lub treść nie uległy zmianie, oraz za pośrednictwem strony internetowej zawierającej informacje dotyczące poboru opłat za przejazd autostradą.

2. Wystąpienie z żądaniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, nie wpływa na obowiązek wniesienia opłat za przejazd autostradą.

Art. 37ab. 1. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, podmioty, o których mowa w art. 37a ust. 1a, lub osoby przez nie upoważnione, na podstawie pisemnego wniosku, udostępniają nieodpłatnie dane osobowe przetwarzane w związku z poborem opłat za przejazd autostradą:

- 1) Policji,
- 2) Inspekcji Transportu Drogowego,
- 3) Żandarmerii Wojskowej,
- 4) Straży Granicznej,
- 5) Biuru Nadzoru Wewnętrznego,
- 6) Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego,
- 7) Agencji Wywiadu,
- 8) Centralnemu Biuru Antykorupcyjnemu,
- 9) Służbie Kontrwywiadu Wojskowego,

²⁾ Zmiana wymienionego rozporządzenia została ogłoszona w Dz. Urz. UE L 127 z 23.05.2018, str. 2.

- 10) Służbie Wywiadu Wojskowego,
- 11) prokuratorowi,
- 12) sądom,
- 13) Szefowi KAS, dyrektorowi izby administracji skarbowej, naczelnikowi urzędu celno-skarbowego,
- 14) Służbie Ochrony Państwa

– w zakresie niezbędnym do realizacji ich ustawowych zadań.

2. Wniosek, o którym mowa w ust. 1, zawiera:

- 1) oznaczenie sprawy;
- 2) okoliczności, z których wynika konieczność pozyskania żądanych danych;
- 3) dane podlegające udostępnieniu.

3. Właściwy podmiot może wyrazić zgodę na udostępnienie za pomocą środków komunikacji elektronicznej danych osobowych, o których mowa w ust. 1, podmiotom, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5 i 7–14, bez konieczności składania pisemnych wniosków, jeżeli jest to uzasadnione rodzajem lub zakresem wykonywanych zadań.

4. Udostępnianie danych osobowych, o których mowa w ust. 1, w sposób określony w ust. 3, następuje po złożeniu przez podmioty, o których mowa w ust. 1 pkt 1–5 i 7–14, wniosku zawierającego:

- 1) określenie zakresu danych podlegających udostępnieniu;
- 2) określenie osób uprawnionych do przetwarzania danych, o których mowa w pkt 1;
- 3) oświadczenie, że podmioty te posiadają:
 - a) urządzenia umożliwiające odnotowanie w systemie, kto, kiedy, w jakim celu i jakie dane uzyskał, oraz
 - b) zabezpieczenie techniczne i organizacyjne uniemożliwiające wykorzystanie danych niezgodnie z celem ich uzyskania.

5. Właściwy podmiot udostępnia Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego dane osobowe, o których mowa w ust. 1, w sposób, o którym mowa w ust. 3, jeżeli jednostka organizacyjna Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego będąca odbiorcą danych złoży oświadczenie, o którym mowa w ust. 4 pkt 3.

6. Właściwy podmiot nie udostępnia na podstawie ust. 1 i 3 danych osobowych, o których mowa w art. 9 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, chyba że podmiot, o którym mowa w ust. 1, jest ustawowo upoważniony do przetwarzania tych danych.

Art. 37b. 1. Opłaty za przejazd autostradą pobrane przez spółkę stanowią jej przychód, z zastrzeżeniem ust. 2–4.

2. W przypadku, w którym opłaty za przejazd autostradą stanowią przychód spółki, umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady określi warunki i zakres podziału zysku pomiędzy spółką a Funduszem.

3. W przypadku finansowania budowy autostrady środkami z obligacji przychodowych wyemitowanych przez spółkę, część przychodów z opłat za przejazd autostradą określona w umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady stanowi przychód spółki przeznaczony wyłącznie na pokrycie zobowiązań wobec obligatariuszy z tytułu tych obligacji.

4. Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady może stanowić, że opłaty za przejazd autostradą stanowią przychód Funduszu.

Art. 37c. 1. Opłaty za przejazd autostradą pobrane przez:

- 1) Szefa KAS, w tym na odcinku eksploatowanym przez spółkę, stanowią przychód Funduszu;
- 2) drogową spółkę specjalnego przeznaczenia mogą stanowić przychód tej spółki, jeżeli umowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, tak stanowi.

2. W przypadku, o którym mowa w art. 37a ust. 8 i 9, opłata za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, wpływa na wyodrębniony rachunek pomocniczy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

3. W przypadku, o którym mowa w art. 37a ust. 13 pkt 2, przedsiębiorca przekazuje opłatę za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, na wyodrębniony rachunek pomocniczy urzędu obsługującego ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

4. Szef KAS przekazuje wpłaconą opłatę, o której mowa w ust. 2 i 3, na rachunek Funduszu.

Art. 37d. 1. Stawki opłat, o których mowa w art. 37a ust. 1a pkt 3, warunki zmian tych stawek oraz sposób ich wprowadzenia ustala umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

2. Stawki, o których mowa w ust. 1, nie mogą być wyższe niż stawki obliczone zgodnie z przepisami wydanymi na podstawie art. 13ha ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

3. Spółka ogłasza w prasie o zasięgu lokalnym i ogólnokrajowym oraz w punktach poboru opłat informację o wysokości opłat za przejazd autostradą lub ich zmianie, w terminie co najmniej czternastu dni przed dniem rozpoczęcia pobierania tych opłat.

Art. 37e. 1. Stawki opłat, o których mowa w art. 37a ust. 1a pkt 1 i 2, za przejazd kilometra autostradą, niezależnie od kategorii pojazdu, o której mowa w art. 37a ust. 6, nie mogą być wyższe niż 2 zł oraz nie mogą przekroczyć stawek opłat za przejazd obliczonych zgodnie z przepisami, wydanymi na podstawie art. 13ha ust. 5 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

2. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, stawki opłat za przejazd autostradą, o których mowa w art. 37a ust. 1a pkt 1 i 2, z uwzględnieniem ust. 1, mając na uwadze potrzeby utrzymania i ochrony dróg istotnych dla rozwoju sieci drogowej.

3. Minister właściwy do spraw transportu w rozporządzeniu, o którym mowa w ust. 2, może:

- 1) zróżnicować stawki opłat za przejazd autostradą ze względu na liczbę osi, emisję spalin pojazdu samochodowego, porę dnia, kategorię dnia i porę roku, mając na uwadze zapewnienie potrzeb ochrony środowiska, płynności ruchu, ochronę dróg publicznych, optymalizację wykorzystania infrastruktury transportu lądowego, a także propagowanie bezpieczeństwa ruchu drogowego;
- 2) wprowadzić stawki abonamentowe dla niektórych użytkowników autostrady w wysokości nie mniejszej niż 87% stawki opłaty za przejazd autostradą, z zachowaniem zasady przejrzystości i niedyskryminacji.

Art. 37f. (uchylony)

Art. 37g. Od opłat za przejazd autostradą są zwolnione:

- 1) pojazdy Sił Zbrojnych Rzeczypospolitej Polskiej, a także sił zbrojnych państw obcych, jeżeli umowa międzynarodowa, której Rzeczpospolita Polska jest stroną, tak stanowi, pojazdy jednostek ochrony przeciwpożarowej, zespołów ratownictwa medycznego, służb ratownictwa górniczego, Morskiej Służby

Poszukiwania i Ratownictwa, Straży Granicznej, Służby Ochrony Państwa, Służby Więziennej, Inspekcji Transportu Drogowego, Krajowej Administracji Skarbowej wykorzystywane przez Służbę Celno-Skarbową, Policji, Inspekcji Ochrony Środowiska, Agencji Bezpieczeństwa Wewnętrznego, Agencji Wywiadu, Służby Kontrwywiadu Wojskowego, Służby Wywiadu Wojskowego oraz Centralnego Biura Antykorupcyjnego;

- 1a) pojazdy, o których mowa w art. 53 ust. 1 pkt 12 ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym, poruszające się jako pojazdy uprzywilejowane i uczestniczące w akcji ratowania życia lub zdrowia ludzkiego;
- 2) pojazdy Generalnej Dyrekcji Dróg Krajowych i Autostrad;
- 3) pojazdy drogowej spółki specjalnego przeznaczenia podczas wykonywania jej zadań spółki jako zarządcy autostrady;
- 4) pojazdy spółki, z którą zawarto umowę o budowę i eksploatację, bądź wyłącznie eksploatację autostrady podczas wykonywania zadań spółki jako zarządcy autostrady.

Art. 37ga. Zasady poboru opłat w systemie elektronicznym określają przepisy ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

Art. 37gb. 1. Szef KAS może powierzyć, w drodze porozumienia, wykonywanie w jego imieniu niektórych czynności związanych z poborem opłaty za przejazd autostradą, w tym przygotowanie, wdrożenie, budowę lub eksploatację systemu poboru tej opłaty:

- 1) organom administracji rządowej;
- 2) Bankowi Gospodarstwa Krajowego;
- 3) instytutom badawczym w rozumieniu ustawy z dnia 30 kwietnia 2010 r. o instytutach badawczych (Dz. U. z 2022 r. poz. 498);
- 4) instytucjom gospodarki budżetowej;
- 5) innym podmiotom, o których mowa w art. 4 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych, którym wyłączne prawo do wykonywania tych czynności przyznano w drodze ustawy lub innego aktu normatywnego, który podlega publikacji.

2. W porozumieniu, o którym mowa w ust. 1, reguluje się w szczególności wzajemne rozliczenia finansowe.

3. Szef KAS w związku z poborem opłat za przejazd autostradą może zlecić podmiotom innym niż wskazane w ust. 1 wyłącznie:

- 1) (uchylony)
- 2) produkcję, dostawę, instalację, usuwanie, a także utrzymanie, serwis i wymianę urządzeń, o których mowa w art. 13o ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, służących do poboru opłaty za przejazd autostradą;
- 3) świadczenie usług telekomunikacyjnych zapewniających wymianę danych pomiędzy urządzeniami i elementami systemu poboru opłat za przejazd autostradą, a także innych usług towarzyszących, umożliwiających pobór opłaty za przejazd autostradą;
- 4) produkcję, dostawę, instalację oraz wdrożenie urządzeń i elementów składowych systemu poboru opłat za przejazd autostradą, a także ich serwis i utrzymanie;
- 5) obsługę użytkowników autostrady w zakresie wnoszenia opłat za przejazd autostradą.

4. W przypadku gdy pobór opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 1a pkt 1, odbywa się z wykorzystaniem systemu elektronicznego poboru opłat, o którym mowa w art. 13i ust. 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, obsługę użytkowników autostrady płatnej oraz wnoszenia opłaty za przejazd autostradą, Szef KAS może zlecić w szczególności:

- 1) przedsiębiorcom prowadzącym stacje benzynowe;
- 2) organizacjom zrzeszającym przewoźników drogowych o zasięgu ogólnokrajowym;
- 3) operatorom pocztowym, o których mowa w art. 3 pkt 12 ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe (Dz. U. z 2020 r. poz. 1041 i 2320).

5. Wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 4, odbywa się na zasadach określonych w porozumieniu, które określa w szczególności sposób zabezpieczenia środków z tytułu wnoszonej opłaty za przejazd autostradą.

6. W przypadku gdy do zamówienia, o którym mowa w ust. 3 i 4, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych albo ustawy z dnia 21 października 2016 r. o umowie koncesji na roboty budowlane lub usługi, zastosowanie mają przepisy ust. 7–10.

7. Szef KAS, udzielając zamówienia, o którym mowa w ust. 6, zamieszcza w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych ogłoszenie o udzielonym zamówieniu.

8. Zamówienie, o którym mowa w ust. 6, jest udzielane w sposób zapewniający przejrzystość, równe traktowanie podmiotów zainteresowanych wykonaniem zamówienia oraz z uwzględnieniem okoliczności mogących mieć wpływ na jego udzielenie.

9. Szef KAS nie udostępnia informacji związanych z zamówieniem, o którym mowa w ust. 6, stanowiących tajemnicę przedsiębiorstwa w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 1993 r. o zwalczaniu nieuczciwej konkurencji (Dz. U. z 2020 r. poz. 1913 oraz z 2021 r. poz. 1655), jeżeli podmiot zainteresowany wykonaniem zamówienia, nie później niż przed zleceniem, o którym mowa w ust. 3, albo zawarciem porozumienia, o którym mowa w ust. 5, zastrzegł, że nie mogą być one udostępniane.

10. Szef KAS niezwłocznie podaje do publicznej wiadomości w Biuletynie Informacji Publicznej na stronie podmiotowej ministra właściwego do spraw finansów publicznych informację o udzieleniu zamówienia, o którym mowa w ust. 6, podając nazwę (firmę) albo imię i nazwisko podmiotu, któremu zlecono wykonywanie czynności, o których mowa w ust. 3, lub z którym zawarto porozumienie, o którym mowa w ust. 5, albo informację o nieudzieleniu tego zamówienia.

Art. 37gc. 1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad użycza Szefowi KAS grunty na cele związane z realizacją zadań, o których mowa w art. 37a ust. 1a pkt 1 i art. 37gd ust. 1 i 2, wraz z wzniesionymi na nich budynkami, budowlami i innymi urządzeniami.

2. Warunki korzystania z gruntów, o których mowa w ust. 1, oraz wzniesionych na nich budynków, budowli i innych urządzeń określa umowa pomiędzy Szefem KAS oraz Generalnym Dyrektorem Dróg Krajowych i Autostrad.

Art. 37gd. 1. Do kontroli prawidłowości wnoszenia opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, w tym kontroli urządzeń lub systemów, o których mowa w art. 13i ust. 3a ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, są uprawnieni funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej oraz inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego.

2. Kontrolę, o której mowa w ust. 1, przy wykonywaniu swoich ustawowych zadań, mogą przeprowadzać funkcjonariusze Policji.

3. Funkcjonariusze Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariusze Policji oraz inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego w celu wykonywania kontroli, o której mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2, są uprawnieni do przetwarzania, za pomocą telekomunikacyjnego urządzenia końcowego, danych zgromadzonych w Systemie Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

4. Potwierdzenie przeprowadzenia kontroli, o której mowa odpowiednio w ust. 1 lub 2, oraz nałożenia kary grzywny w drodze mandatu karnego, o której mowa w art. 37gi, dokumentuje się przez zamieszczenie adnotacji w Systemie Poboru Opłaty Elektronicznej KAS.

Art. 37ge. 1. Za niewniesienie opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, w tym za kontynuację przejazdu autostradą lub jej odcinkiem po upływie daty i godziny końca okresu ważności wskazanych na bilecie autostradowym, od wnoszącego opłatę pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 500 zł.

2. Za niewniesienie opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, należnej za przejazd pojazdu, o którym mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, od wnoszącego opłatę pobiera się opłatę dodatkową w wysokości 1500 zł – jeżeli na autostradzie lub jej odcinku nie pobiera się opłaty elektronicznej. Przepisu nie stosuje się do zespołu pojazdów o łącznej dopuszczalnej masie całkowitej powyżej 3,5 tony złożonego z samochodu osobowego o dopuszczalnej masie całkowitej nieprzekraczającej 3,5 tony oraz przyczepy, w przypadku którego pobiera się opłatę dodatkową, o której mowa w ust. 1.

3. Od wnoszącego opłatę pobiera się jedną opłatę dodatkową, niezależnie od liczby dokonanych przejazdów autostradą lub jej odcinkiem, tym samym pojazdem, w trakcie jednej doby rozumianej jako okres od godziny 0.00 do godziny 24.00 w danym dniu.

4. Szef KAS prowadzi analizę ryzyka w celu ujawniania przypadków niewniesienia opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7.

5. Opłaty dodatkowej nie pobiera się, jeżeli w terminie 3 dni od dnia zakończenia przejazdu autostradą lub jej odcinkiem zostanie wniesiona opłata za ten przejazd, w sposób określony w art. 37a ust. 9. Przepis art. 37a ust. 12 stosuje się, przy czym

na bilecie autostradowym wskazuje się datę i godzinę przejazdu oraz autostradę lub jej odcinek, za który nie została wniesiona opłata za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7.

6. Opłaty dodatkowej nie pobiera się od wnoszącego opłatę, jeżeli na kierującego pojazdem została nałożona kara grzywny, o której mowa w art. 37gi, w drodze mandatu karnego.

7. Wnoszącemu opłatę Szef KAS wystawia wezwanie do wniesienia opłaty dodatkowej, które zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę wnoszącego opłatę, jego adres;
- 2) numer PESEL albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnoszącego opłatę, o ile został nadany;
- 3) numer rejestracyjny pojazdu;
- 4) miejsce ujawnienia naruszenia obowiązku wniesienia opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, wraz ze wskazaniem jego daty i godziny;
- 5) wysokość opłaty;
- 6) pouczenie:
 - a) o możliwości wniesienia niższej opłaty dodatkowej, o której mowa w ust. 9,
 - b) o prawie do wniesienia sprzeciwu,
 - c) że w przypadku nieuiszczenia wskazanej w wezwaniu opłaty w terminie, o którym mowa w ust. 8, będzie ono stanowiło podstawę do wydania tytułu wykonawczego w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji (Dz. U. z 2022 r. poz. 479).

8. Opłatę dodatkową wnosi się w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w ust. 7.

9. W przypadku wniesienia opłaty dodatkowej w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w ust. 7, wnoszący opłatę wnosi opłatę o 100 zł niższą niż wskazana w wezwaniu.

10. W przypadku nieterminowego wniesienia opłaty dodatkowej pobiera się odsetki za zwłokę w wysokości odsetek od zaległości podatkowych.

11. Odsetek, o których mowa w ust. 10, nie pobiera się, jeżeli ich wysokość nie przekraczałyby dwunastokrotności wartości opłaty pobieranej przez operatora

wyznaczonego w rozumieniu ustawy z dnia 23 listopada 2012 r. – Prawo pocztowe za traktowanie przesyłki listowej jako przesyłki poleconej.

12. Opłata dodatkowa wraz z odsetkami, o których mowa w ust. 10, podlega przymusowemu ściągnięciu w trybie określonym w ustawie z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.

13. Obowiązek wniesienia opłaty dodatkowej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym opłata dodatkowa powinna zostać wniesiona.

14. Opłata dodatkowa stanowi przychód Funduszu. Przepis art. 37c ust. 2 stosuje się odpowiednio.

15. Do doręczania wezwania, o którym mowa w ust. 7, stosuje się odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

Art. 37gf. 1. Wnoszący opłatę może wnieść sprzeciw do Szefa KAS, w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 37ge ust. 7. Wniesienie sprzeciwu nie zwalnia z obowiązku wniesienia opłaty dodatkowej.

2. Sprzeciw zawiera:

- 1) imię i nazwisko albo nazwę wnoszącego opłatę oraz jego adres;
- 2) numer PESEL albo numer identyfikacji podatkowej (NIP) wnoszącego opłatę, o ile został nadany;
- 3) uzasadnienie wniesienia sprzeciwu;
- 4) numer rachunku bankowego albo rachunku w spółdzielczej kasie oszczędnościowo-kredytowej, na który ma zostać dokonany zwrot wpłaconej opłaty dodatkowej, w przypadku uwzględnienia sprzeciwu.

3. O uwzględnieniu sprzeciwu zawiadamia się wnoszącego opłatę. Wniesiona opłata dodatkowa podlega zwrotowi. Kwota zwrotu opłaty dodatkowej pomniejsza przychód Funduszu.

4. Odmowa uwzględnienia sprzeciwu następuje w drodze decyzji administracyjnej. Wnoszący opłatę niezadowolony z decyzji administracyjnej może, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, zwrócić się do Szefa KAS z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.

5. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do postępowania w sprawie sprzeciwu, o którym mowa w ust. 2, i wniosku, o którym mowa w ust. 4, stosuje się

odpowiednio przepisy ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego.

6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, termin, sposób i tryb dokonywania zwrotu opłaty dodatkowej oraz sposób i termin rozpatrywania sprzeciwu przez Szefa KAS, mając na uwadze sprawne rozliczanie tych opłat oraz efektywną obsługę i zabezpieczenie wpływów Funduszu.

7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, inny organ Krajowej Administracji Skarbowej do:

- 1) wykonywania zadań Szefa KAS, o których mowa w art. 37ge ust. 4, 7, 10–12, lub
- 2) którego składa się sprzeciw, o którym mowa w ust. 1 w zdaniu pierwszym, lub
- 3) rozpatrywania sprzeciwu oraz zawiadamiania wnoszącego opłatę o uwzględnieniu sprzeciwu, o którym mowa w ust. 3 w zdaniu pierwszym, lub
- 4) którego wnosi się wniosek, o którym mowa w ust. 4, oraz jego rozpatrywania – określając szczegółowy zakres tych zadań i czynności, mając na względzie zapewnienie sprawnego i skutecznego ich wykonywania.

Art. 37gg. 1. W przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli, o której mowa odpowiednio w art. 37gd ust. 1 lub 2, że wnoszący opłatę:

- 1) nie uiścił opłaty za poprzednie przejazdy autostradą lub jej odcinkiem oraz
 - 2) ma miejsce zamieszkania lub siedzibę w państwie, z którym Rzeczpospolita Polska nie jest związana umową lub porozumieniem o współpracy we wzajemnym dochodzeniu tej opłaty, bądź możliwość jej egzekucji nie wynika wprost z przepisów międzynarodowych oraz przepisów tego państwa
- osoba przeprowadzająca kontrolę pobiera kaucję w wysokości odpowiadającej opłacie, o której mowa odpowiednio w art. 37ge ust. 1 albo 2, za każdy z tych przejazdów. Przepis art. 37ge ust. 3 stosuje się odpowiednio.

2. Kaucji nie pobiera się od wnoszącego opłatę, jeżeli na kierującego pojazdem została nałożona kara grzywny, o której mowa w art. 37gi, w drodze mandatu karnego.

3. Kaucję pobiera się w formie:

- 1) gotówkowej, za pokwitowaniem na druku ścisłego zarachowania;
- 2) bezgotówkowej:
 - a) za pomocą karty płatniczej, przy czym koszty związane z autoryzacją transakcji i przekazem środków ponosi podmiot wnoszący kaucję, lub

- b) przelewem na wyodrębniony rachunek bankowy organu Krajowej Administracji Skarbowej, przy czym koszty przelewu ponosi podmiot wnoszący kaucję.

4. Kaucja jest przechowywana na nieoprocentowanym rachunku bankowym, o którym mowa w ust. 3 pkt 2 lit. b.

5. Szef KAS przekazuje kaucję na rachunek:

- 1) bankowy, o którym mowa w art. 37c ust. 2 – w terminie 14 dni od dnia doręczenia wezwania, o którym mowa w art. 37ge ust. 7;
- 2) o którym mowa w art. 37gf ust. 2 pkt 4 – w terminie 14 dni od dnia uwzględnienia sprzeciwu, o którym mowa w art. 37gf ust. 1, albo wniesienia opłaty za przejazd w przypadku, o którym mowa w art. 37ge ust. 5.

6. W przypadku gdy opłata dodatkowa została wniesiona w wysokości, o której mowa w art. 37ge ust. 9, powstała różnica podlega zwrotowi, w terminie 14 dni od dnia wniesienia tej opłaty.

7. Jeżeli w przypadku, o którym mowa w ust. 1, nie uiszczono kaucji, osoba przeprowadzająca kontrolę kieruje lub usuwa pojazd, na koszt wnoszącego opłatę, na najbliższy parking strzeżony, o którym mowa w art. 130a ust. 5c ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

8. Zwrot pojazdu z parkingu następuje po wniesieniu kaucji.

9. W zakresie postępowania w związku z usuwaniem pojazdu stosuje się odpowiednio przepisy art. 130a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

10. Jeżeli opłata dodatkowa, o której mowa w art. 37ge ust. 1 albo 2, nie zostanie wniesiona lub pojazd nie zostanie odebrany z parkingu w terminie 30 dni od dnia, w którym decyzja o odmowie uwzględnienia sprzeciwu, o której mowa w art. 37gf ust. 4, stała się ostateczna, stosuje się odpowiednio przepisy działu II rozdziału 6 ustawy z dnia 17 czerwca 1966 r. o postępowaniu egzekucyjnym w administracji dotyczące egzekucji należności pieniężnych z ruchomości.

11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór pokwitowania pobranej kaucji, mając na względzie jednolitość dokumentów stosowanych przy jej pobieraniu.

12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wyznaczy, w drodze rozporządzenia, urząd skarbowy, na którego rachunek bankowy dokonuje się wpłaty kaucji, uwzględniając przygotowanie organizacyjne i techniczne tego urzędu.

Art. 37gh. Jeżeli wnoszący opłatę działa przez pełnomocnika, do pełnomocnictw przepisy działu IV rozdziału 3a ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2021 r. poz. 1540, 1598, 2076, 2105, 2262 i 2328) stosuje się odpowiednio.

Rozdział 5aa

Kary grzywny

Art. 37gi. W przypadku stwierdzenia w trakcie kontroli, o której mowa w art. 37gd ust. 1 lub 2, naruszenia obowiązku, o którym mowa w art. 37a ust. 28 pkt 1

– kierujący pojazdem podlega karze grzywny w wysokości 500 zł.

Art. 37gj. 1. Kierujący pojazdem samochodowym, przejeżdżający autostradą lub jej odcinkiem, za przejazd którymi Szef KAS pobiera opłatę za przejazd autostradą:

- 1) którego tablice rejestracyjne są zakryte lub ozdobione lub
- 2) który ma z przodu lub z tyłu pojazdu znaki, napisy lub przedmioty, które ograniczają czytelność tych tablic, lub
- 3) którego tablice rejestracyjne są umieszczone na pojeździe w innych miejscach niż konstrukcyjnie do tego przeznaczone

– podlega karze grzywny w wysokości 500 zł.

2. W przypadku, o którym mowa w ust. 1, na kierującego pojazdem samochodowym nie nakłada się kary grzywny za wykroczenie określone w art. 97 ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń (Dz. U. z 2021 r. poz. 2008, 2052, 2269 i 2328) w związku z art. 60 ust. 1 pkt 2, 3 i 3a ustawy z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym.

Art. 37gk. 1. Prawo do nakładania kary grzywny, o której mowa w art. 37gi i art. 37gj ust. 1, w drodze mandatu karnego przysługuje funkcjonariuszom Służby Celno-Skarbowej, funkcjonariuszom Policji oraz inspektorom Inspekcji Transportu Drogowego.

2. Orzekanie w sprawie nałożenia kary grzywny, o której mowa w art. 37gi i art. 37gj ust. 1, następuje w trybie określonym w ustawie z dnia 24 sierpnia 2001 r. – Kodeks postępowania w sprawach o wykroczenia (Dz. U. z 2021 r. poz. 457, 1005, 1595 i 2328).

Rozdział 5b

Oplata paliwowa

Art. 37h. 1. Wprowadzanie na rynek krajowy paliw silnikowych oraz gazu, wykorzystywanych do napędu silników spalinowych, podlega opłacie, zwanej dalej „opłatą paliwową”.

2. Przez wprowadzenie na rynek krajowy paliw silnikowych oraz gazu, o których mowa w ust. 1, rozumie się czynności podlegające opodatkowaniu podatkiem akcyzowym, których przedmiotem są te paliwa silnikowe oraz gaz.

3. Biokomponentami są biokomponenty w rozumieniu przepisów ustawy z dnia 25 sierpnia 2006 r. o biokomponentach i biopaliwach ciekłych (Dz. U. z 2022 r. poz. 403).

4. Paliwami silnikowymi lub gazem, o których mowa w ust. 1, są następujące produkty:

- 1) benzyny silnikowe o kodach: CN 2710 12 45 lub CN 2710 12 49 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;
- 2) oleje napędowe o kodzie CN 2710 19 43 lub CN 2710 20 11 oraz wyroby powstałe ze zmieszania tych olejów z biokomponentami, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach;
- 3) biokomponenty stanowiące samoistne paliwa, spełniające wymagania jakościowe określone w odrębnych przepisach, przeznaczone do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN;
- 4) gaz ziemny (mokry) i pozostałe węglowodory gazowe oraz gazowe węglowodory alifatyczne skroplone i w stanie gazowym, przeznaczone do napędu silników spalinowych, o kodach: CN 2711 i CN 2901;
- 5) wyroby inne niż określone w pkt 1–4, przeznaczone do użycia, oferowane na sprzedaż lub używane do napędu silników spalinowych, bez względu na kod CN.

Art. 37i. 1. Opłata paliwowa stanowi przychód Krajowego Funduszu Drogowego, Funduszu Kolejowego, o którym mowa w ustawie z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 146), oraz Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, o którym mowa w ustawie z dnia 16 maja 2019 r. o Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej (Dz. U. z 2021 r. poz. 717, 802 i 2165), z tym że kwota stanowiąca 76,90% opłaty paliwowej stanowi przychód Krajowego Funduszu Drogowego, kwota stanowiąca 19,45% tej opłaty stanowi przychód Funduszu Kolejowego, a kwota stanowiąca 3,65% tej opłaty – przychód Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej.

2. W 2009 r. przychód Funduszu Kolejowego stanowi kwota, o której mowa w ust. 1, powiększona o kwotę 200 mln zł, o którą pomniejsza się przychód z opłaty paliwowej Krajowego Funduszu Drogowego w danym roku. Kwota ta zostanie przekazana przez Bank Gospodarstwa Krajowego z bieżących wpływów z opłaty paliwowej na rachunek Funduszu Kolejowego do dnia 15 grudnia 2009 r.

3. W latach 2010–2014 przychód Funduszu Kolejowego stanowi kwota, o której mowa w ust. 1, powiększona corocznie o kwotę 100 mln zł, o którą pomniejsza się przychód z opłaty paliwowej Krajowego Funduszu Drogowego w danym roku.

3a. W 2015 r. przychód Funduszu Kolejowego stanowi kwota, o której mowa w ust. 1, powiększona o kwotę 500 mln zł, o którą pomniejsza się przychód z opłaty paliwowej Krajowego Funduszu Drogowego w tym roku.

3b. W latach 2016–2019 przychód Funduszu Kolejowego stanowi kwota, o której mowa w ust. 1, powiększona corocznie o kwotę 400 mln zł, o którą pomniejsza się przychód z opłaty paliwowej Krajowego Funduszu Drogowego w danym roku.

4. Sposób i terminy przekazania kwoty 200 mln zł, o której mowa w ust. 2, oraz kwoty 100 mln zł, o której mowa w ust. 3, zostaną określone w umowie, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym.

5. Sposób i terminy przekazania kwoty 500 mln zł, o której mowa w ust. 3a, oraz kwoty 400 mln zł, o której mowa w ust. 3b, zostaną określone w umowie, o której mowa w art. 12 ustawy z dnia 16 grudnia 2005 r. o Funduszu Kolejowym.

Art. 37j. 1. Obowiązek zapłaty opłaty paliwowej od paliw silnikowych oraz gazu, o których mowa w art. 37h, ciąży na:

- 1) producencie paliw silnikowych lub gazu albo

Zmiana w pkt 3 i dodany pkt 3a w ust. 1 w art. 37j wejdą w życie z dn. 13.02.2023 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2427).

- 2) importerze paliw silnikowych lub gazu, albo
 - [3) *podmiocie dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym paliw silnikowych lub gazu, albo]*
 - <3) podmiocie dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym paliw silnikowych lub gazu, innym niż uprawniony odbiorca w rozumieniu tych przepisów, albo>**
 - <3a) uprawnionym odbiorcy dokonującym nabycia wewnątrzwspólnotowego wyrobów akcyzowych poza procedurą zawieszenia poboru akcyzy w rozumieniu przepisów o podatku akcyzowym, albo>**
- 4) innym podmiocie podlegającym na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu.
 2. (uchylony)
 3. (uchylony)

Art. 37k. 1. Obowiązek zapłaty opłaty paliwowej powstaje z dniem powstania zobowiązania podatkowego w podatku akcyzowym od paliw silnikowych oraz gazu, o których mowa w art. 37h.

1a. Opłata paliwowa podlega zabezpieczeniu zabezpieczeniem akcyzowym na zasadach określonych w ustawie z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym (Dz. U. z 2022 r. poz. 143), w celu zagwarantowania wykonania powstałego albo mogącego powstać obowiązku jej zapłaty.

2. W przypadku poddania danej ilości paliwa silnikowego, od której zapłacono opłatę paliwową, dalszym procesom, w wyniku których nastąpiło zwiększenie ilości tego paliwa, opłacie paliwowej podlega uzyskana nadwyżka tego paliwa.

Art. 37l. 1. Podstawą obliczenia wysokości opłaty paliwowej jest ilość paliw silnikowych lub gazu, o których mowa w art. 37h, od jakich podmioty, o których mowa w art. 37j ust. 1, są obowiązane zapłacić podatek akcyzowy.

2. Opłata paliwowa nie zwiększa podstawy opodatkowania podatkiem akcyzowym z tytułu importu wyrobów akcyzowych.

Art. 37m. 1. Stawka opłaty paliwowej wynosi:

- 1) 152,61 zł za 1000 l benzyn silnikowych oraz wyrobów powstałych ze zmieszania tych benzyn z biokomponentami, o których mowa w art. 37h ust. 4 pkt 1;

- 2) 329,12 zł za 1000 l olejów napędowych, wyrobów powstałych ze zmieszania tych olejów z biokomponentami oraz biokomponentów stanowiących samoistne paliwa, o których mowa w art. 37h ust. 4 pkt 2 i 3;
- 3) 186,32 zł za 1000 kg gazów i innych wyrobów, o których mowa w art. 37h ust. 4 pkt 4 i 5.

2. Stawki opłaty paliwowej, o których mowa w ust. 1, ulegają podwyższeniu na następny rok w stopniu odpowiadającym wskaźnikowi wzrostu cen towarów i usług konsumpcyjnych w okresie pierwszych trzech kwartałów roku, w którym stawki ulegają zmianie, w stosunku do analogicznego okresu roku poprzedniego.

3. Wskaźnik wzrostu cen, o którym mowa w ust. 2, ustala się na podstawie komunikatu Prezesa Głównego Urzędu Statystycznego ogłoszonego w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, w terminie 15 dni po upływie trzeciego kwartału, każdego roku.

3a. W latach 2015–2019 stawki opłaty paliwowej, o których mowa w ust. 1, obliczone z uwzględnieniem zasady, o której mowa w ust. 2, są podwyższone odpowiednio o 25,00 zł za 1000 l albo o 25,00 zł za 1000 kg. Kwota 25,00 zł nie podlega podwyższeniu zgodnie z ust. 2.

3b. W roku 2020 stawki opłaty paliwowej, o których mowa w ust. 1, obliczone z uwzględnieniem zasady, o której mowa w ust. 2, są podwyższone odpowiednio o 28,00 zł za 1000 l albo o 28,00 zł za 1000 kg. Kwota 28,00 zł nie podlega podwyższeniu zgodnie z ust. 2.

3c. W okresie do dnia 31 grudnia 2020 r. stawki opłaty paliwowej, o których mowa w ust. 1, obliczone z uwzględnieniem zasady, o której mowa w ust. 2, oraz kwot, o których mowa w ust. 3b, są podwyższone odpowiednio o 17,00 zł za 1000 l albo o 17,00 zł za 1000 kg. Kwota 17,00 zł nie podlega podwyższeniu zgodnie z ust. 2.

4. Minister właściwy do spraw transportu ogłasza, w drodze obwieszczenia, w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, stawki opłaty paliwowej obliczone z uwzględnieniem zasady, o której mowa w ust. 2, zaokrąglając je w górę do pełnych groszy.

5. Minister właściwy do spraw transportu, ogłaszając, zgodnie z ust. 4, stawki opłaty paliwowej, uwzględnia kwoty, o których mowa odpowiednio w ust. 3a–3c.

Art. 37n. 1. Organami właściwymi w sprawie opłaty paliwowej są naczelnicy urzędów skarbowych, naczelnicy urzędów celno-skarbowych oraz dyrektorzy izb administracji skarbowej.

2. Organami właściwymi miejscowo w sprawach opłaty paliwowej są odpowiednio:

- 1) naczelnik urzędu skarbowego właściwy miejscowo w sprawach podatku akcyzowego oraz dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla tego naczelnika – w przypadkach, w których obowiązany do zapłaty opłaty paliwowej są podmioty, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1 i 3, oraz podmiot, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 4 – jeżeli podlega on na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu z innego tytułu niż import;
- 2) naczelnik urzędu celno-skarbowego właściwy ze względu na miejsce powstania długu celnego oraz dyrektor izby administracji skarbowej właściwy dla tego naczelnika – w przypadkach, w których obowiązany do zapłaty opłaty paliwowej jest podmiot, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2, oraz podmiot, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 4 – jeżeli podlega on na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu z tytułu importu.

Art. 37o. 1. Podmioty, o których mowa w art. 37j ust. 1, są obowiązane składać informację o opłacie paliwowej odpowiednio właściwemu naczelnikowi urzędu skarbowego albo naczelnikowi urzędu celno-skarbowego oraz obliczać i wpłacać opłatę paliwową w terminie:

- 1) do 25. dnia miesiąca następującego po miesiącu, w którym powstał obowiązek zapłaty – w przypadku podmiotów, o których mowa w art. 37j ust. 1 pkt 1 i 3, oraz podmiotu, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 4 – jeżeli podlega on na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu z innego tytułu niż import,

<1a) 10 dni od dnia powstania obowiązku zapłaty – w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 3a,>

- 2) określonym dla należności celnych – w przypadku podmiotu, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2, oraz podmiotu, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 4 –

Dodany pkt 1a w ust. 1 w art. 37o wejdzie w życie z dn. 13.02.2023 r. (Dz. U. z 2021 r. poz. 2427).

jeżeli podlega on na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu z tytułu importu

– na wyodrębniony rachunek bankowy urzędu skarbowego właściwego dla dokonywania wpłat kwot z tytułu zapłaty podatku akcyzowego.

2. W razie powstania nadpłaty w opłacie paliwowej zwrotu tej nadpłaty dokonuje się ze środków należnych Krajowemu Funduszowi Drogowemu, Funduszowi Kolejowemu oraz Funduszowi rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej w proporcji ustalonej zgodnie z art. 37i ust. 1.

3. Obowiązek zapłaty opłaty paliwowej przedawnia się z upływem 5 lat, licząc od końca roku kalendarzowego, w którym zapłata powinna nastąpić.

4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór informacji w sprawie opłaty paliwowej, o której mowa w ust. 1, mając na uwadze zapewnienie jednolitości informacji składanych przez podmioty, o których mowa w art. 37j, oraz zapewnienie możliwości kontroli wysokości dokonywanych wpłat.

Art. 37oa. 1. Opłata paliwowa podlega zwrotowi w przypadkach i na zasadach określonych dla zwrotu podatku akcyzowego:

- 1) przez który jest realizowane zwolnienie od podatku akcyzowego, o którym mowa w art. 31 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym;
- 2) w art. 82 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, z tym że zwrot następuje na wniosek podmiotów, o których mowa w art. 37j ust. 1, albo podmiotu, który nabył od tych podmiotów paliwa silnikowe lub gaz, o których mowa w art. 37h.

2. Organem właściwym w sprawie zwrotu opłaty paliwowej jest organ:

- 1) właściwy w sprawach zwrotu zapłaconej kwoty podatku akcyzowego, wyznaczony w przepisach wydanych na podstawie art. 31 ust. 6 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 1;
- 2) o którym mowa odpowiednio w art. 14 ust. 8a i 9 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym – w przypadku, o którym mowa w ust. 1 pkt 2.

3. Zwrotu opłaty paliwowej dokonuje się ze środków należnych Krajowemu Funduszowi Drogowemu, Funduszowi Kolejowemu oraz Funduszowi rozwoju

przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej w proporcji ustalonej zgodnie z art. 37i ust. 1.

4. Minister właściwy do spraw transportu określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o zwrot opłaty paliwowej, o którym mowa w ust. 1 pkt 2, uwzględniając konieczność prawidłowego określania kwot zwracanej opłaty paliwowej.

Art. 37ob. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje środki w celu dokonania zwrotu nadpłaty, o którym mowa w art. 37o ust. 2, lub zwrotu opłaty paliwowej, o którym mowa w art. 37oa ust. 1, na wniosek organu określonego w przepisach wydanych na podstawie art. 14 ust. 11 pkt 2 ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, w terminie 7 dni od dnia złożenia wniosku, na rachunek bankowy wskazany przez ten organ.

Art. 37p. 1. Naczelnik urzędu skarbowego, o którym mowa w art. 37o ust. 1, przekazuje kwoty pobranej opłaty paliwowej na wyodrębniony rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego, w terminie 14 dni od dnia jej pobrania.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego przekazuje środki, o których mowa w ust. 1, w terminie 7 dni od dnia wpływu na rachunek w Banku Gospodarstwa Krajowego, w wysokości określonej w art. 37i, na rachunek Krajowego Funduszu Drogowego, na rachunek Funduszu Kolejowego oraz na rachunek Funduszu rozwoju przewozów autobusowych o charakterze użyteczności publicznej, chyba że zachodzi przypadek, o którym mowa w art. 37ob.

Art. 37q. 1. W zakresie nieuregulowanym w ustawie do opłaty paliwowej stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) ustawy z dnia 6 grudnia 2008 r. o podatku akcyzowym, z wyłączeniem przepisów działu Ia, działu II rozdziałów 3 i 3a, działu IV rozdziałów 2 i 3 oraz działów V–VIb;
- 2) ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z zastrzeżeniem art. 37o ust. 3, z tym że do określania wysokości opłaty paliwowej ciężającej na podmiocie, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2, oraz na podmiocie, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 4 – jeżeli podlega on na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu z tytułu importu, w zakresie działu

IV tej ustawy stosuje się przepisy art. 138a § 4, art. 141–143, art. 168, art. 170, art. 215 § 1 oraz rozdziałów 2, 5, 6, 9 i 10, rozdziału 11 – z wyłączeniem art. 200, rozdziałów 16a i 21–23, a do odwołań stosuje się także przepisy art. 140 § 1, art. 162 § 1–3, art. 163 § 2, art. 169, art. 208, art. 210 § 1 pkt 1–6 i 8 oraz § 2, art. 220, art. 221, art. 222, art. 223, art. 226–229, art. 232, art. 233 § 1 i 2, art. 234 oraz art. 234a tej ustawy.

2. Do postępowania w sprawie określenia wysokości opłaty paliwowej ciężącej na podmiocie, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2, oraz na podmiocie, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 4 – jeżeli podlega on na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu z tytułu importu, stosuje się odpowiednio przepisy:

- 1) art. 5, art. 18, art. 19, art. 22 ust. 1 zdanie pierwsze i drugie, ust. 2 i 3, ust. 4 zdanie pierwsze, ust. 6 i 7, art. 23 ust. 1–3, art. 27, art. 28 ust. 1–3 i ust. 4 zdanie pierwsze, art. 29, art. 44 i art. 55 rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 952/2013 z dnia 9 października 2013 r. ustanawiającego unijny kodeks celny (Dz. Urz. UE L 269 z 10.10.2013, str. 1, z późn. zm.³⁾) oraz przepisy wydane na podstawie art. 20, art. 21, art. 24, art. 25, art. 31 i art. 32 tego rozporządzenia;
- 2) art. 10a, art. 10b, art. 73c, art. 76, art. 77, art. 83, art. 84, art. 86, art. 88–90 i art. 90b–90e ustawy z dnia 19 marca 2004 r. – Prawo celne (Dz. U. z 2021 r. poz. 1856).

3. Czynności podjęte w postępowaniu w sprawie określenia wysokości opłaty paliwowej ciężącej na podmiocie, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 2, oraz na podmiocie, o którym mowa w art. 37j ust. 1 pkt 4 – jeżeli podlega on na podstawie przepisów o podatku akcyzowym obowiązkowi podatkowemu w zakresie podatku akcyzowego od paliw silnikowych lub gazu z tytułu importu, na podstawie przepisów działu IV ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa, z wyjątkiem rozstrzygnięć, o których mowa w art. 163 § 2, art. 169 § 4, art. 179 § 2, art. 215 § 1, art. 228 § 1, art. 262 § 5, art. 263 § 1, art. 268 § 3 oraz art. 270a tej ustawy:

- 1) nie są uznawane za decyzje w rozumieniu przepisów prawa celnego;

³⁾ Zmiany wymienionego rozporządzenia zostały ogłoszone w Dz. Urz. UE L 287 z 29.10.2013, str. 90, Dz. Urz. UE L 267 z 30.09.2016, str. 2, Dz. Urz. UE L 354 z 23.12.2016, str. 32, Dz. Urz. UE L 42 z 18.02.2017, str. 2, Dz. Urz. UE L 83 z 25.03.2019, str. 38 oraz Dz. Urz. UE L 111 z 25.04.2019, str. 54.

- 2) są zaskarżalne tylko w odwołaniu od decyzji.

Rozdział 6

Krajowy Fundusz Drogowy

Art. 38. 1. Budowę autostrad, z zastrzeżeniem ust. 2, finansuje się:

- 1) ze środków własnych spółek oraz uzyskanych przez nie kredytów bankowych i pożyczek, a także ze środków pochodzących z emisji obligacji, w tym obligacji przychodowych;
- 2) ze środków pochodzących z budżetu państwa ustalanych corocznie w ustawie budżetowej;
- 3) ze środków Funduszu;
- 4) z innych źródeł.

2. W przypadku gdy przewiduje się zawarcie umowy wyłącznie na eksploatację autostrady lub jej odcinka, budowę tej autostrady lub jej odcinka finansuje się na zasadach dotyczących finansowania i budowy dróg publicznych określonych w odrębnych przepisach oraz ze środków Funduszu.

3. Spółce mogą być udzielone przez Skarb Państwa gwarancje i poręczenia zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne (Dz. U. z 2022 r. poz. 445).

Art. 39. W Banku Gospodarstwa Krajowego tworzy się Fundusz.

Art. 39a. Fundusz:

- 1) gromadzi środki finansowe na budowę i przebudowę dróg krajowych;
- 1a) gromadzi środki finansowe na przygotowanie, wdrożenie, budowę lub eksploatację systemów poboru opłat, o których mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, oraz opłat za przejazd autostradą;
- 2) finansuje realizację zadań, o których mowa w pkt 1 i 1a.
- 3) (uchylony)

Art. 39b. 1. Środki Funduszu pochodzą z:

- 1) opłaty paliwowej, w wysokości określonej w art. 37i;

- 2) odsetek z tytułu oprocentowania środków Funduszu oraz odsetek od lokat okresowo wolnych środków Funduszu w bankach;
- 3) (uchylony)
- 4) (uchylony)
- 5) środków pochodzących z opłat za przejazdy autostradą, pobieranych przez Szefa KAS;
- 5a) środków pochodzących z opłat za przejazdy autostradą, pobieranych przez drogową spółkę specjalnego przeznaczenia, jeżeli umowa, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, nie stanowi inaczej;
- 5b) środków pochodzących z opłat za przejazd autostradą, pobieranych przez spółkę, jeżeli umowa, o której mowa w art. 37b ust. 4, tak stanowi;
- 5ba) środków pochodzących z opłaty dodatkowej, o której mowa w art. 37ge ust. 1 i 2;
- 5c) środków pochodzących z opłat elektronicznych, o których mowa w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 5d) środków pochodzących z opłat, o których mowa w art. 16x ust. 6 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, pobieranych przez Głównego Inspektora Transportu Drogowego;
- 5e) odsetek, o których mowa w art. 16j ust. 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, w przypadku gdy opłaty, od których nalicza się odsetki, stanowią przychód Funduszu;
- 5f) środków z tytułu zajęcia pasa drogowego, pochodzących z umów i decyzji, o których mowa w art. 38 ust. 2 i 3 ustawy z dnia 5 lipca 2018 r. o ułatwieniach w przygotowaniu i realizacji inwestycji mieszkaniowych oraz inwestycji towarzyszących (Dz. U. z 2021 r. poz. 1538);
- 6) płatności dokonywanych przez spółki, zgodnie z warunkami umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, w tym przewidzianych na rzecz Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
- 7) wpływów uzyskanych przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z tytułu odpłatnego udostępniania nieruchomości nabytych na cele budowy dróg;
- 8) środków pochodzących ze źródeł zagranicznych niepodlegających zwrotowi;

- 9) wpływów uzyskanych przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad z tytułu:
 - a) (uchylona)
 - b) zatrzymania wadium wraz z odsetkami, w przypadku o którym mowa w art. 98 ust. 6 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych,
 - c) zatrzymania wraz z odsetkami zabezpieczenia należytego wykonania umowy, o którym mowa w art. 449 ustawy z dnia 11 września 2019 r. – Prawo zamówień publicznych,
 - d) kar umownych;
- 10) środków z kredytów lub pożyczek zaciągniętych na rzecz Funduszu przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 11) wpływów z obligacji emitowanych na rzecz Funduszu przez Bank Gospodarstwa Krajowego;
- 11a) inwestycji środków Funduszu w jednostki uczestnictwa funduszy rynku pieniężnego, o których mowa w art. 178 ustawy z dnia 27 maja 2004 r. o funduszach inwestycyjnych i zarządzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 605, 1595 i 2140);
- 11b) innych wpływów z opłat i kar określonych w ustawie z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, wpływów z opłat i kar określonych w ustawie z dnia 20 czerwca 1997 r. – Prawo o ruchu drogowym oraz wpływów z opłat określonych w ustawie z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym, z zastrzeżeniem ust. 3;
- 11c) dotacji z budżetu państwa;
- 11d) pożyczek z budżetu państwa;
- 11e) wpływów z grzywien nałożonych przez Inspekcję Transportu Drogowego za naruszenia przepisów ruchu drogowego ujawnione za pomocą urządzeń rejestrujących, o których mowa w art. 20d ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
- 11f) wpływów z grzywien, o których mowa w art. 37gi i art. 37gj ust. 1;
- 11g) wpływów z grzywien za wykroczenia określone w art. 86, art. 86b, art. 87, art. 90, art. 92, art. 92a § 2, art. 92b, art. 94 § 1–2, art. 96 § 1 pkt 2 i 3 oraz art. 97a ustawy z dnia 20 maja 1971 r. – Kodeks wykroczeń;
- 12) darowizn i zapisów;

- 13) wpływów z innych środków publicznych;
- 14) wpływów z innych tytułów.

2. Wpływy z grzywien, opłat i kar, o których mowa w ust. 1 pkt 11b i 11e, Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w ramach środków finansowych gromadzonych na Funduszu.

3. Wpływy z opłat, o których mowa w art. 13 ust. 2 pkt 1 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, mogą stanowić przychód drogowej spółki specjalnego przeznaczenia na mocy umowy, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia, jeżeli umowa tak stanowi.

Art. 39c. (uchylony)

Art. 39d. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego może zaciągać kredyty, pożyczki lub emitować obligacje w kraju i za granicą na rzecz Funduszu i z przeznaczeniem na:

- 1) finansowanie inwestycji realizowanych w ramach programów wieloletnich ustanawianych przez Radę Ministrów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych (Dz. U. z 2021 r. poz. 305, z późn. zm.⁴⁾) oraz inwestycji realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 tej ustawy, a także zadań wynikających z planu finansowego Funduszu;
- 2) spłatę zobowiązań z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji.

2. Za zobowiązania Banku Gospodarstwa Krajowego, o których mowa w ust. 1, z tytułu zaciągniętych kredytów i pożyczek oraz wyemitowanych obligacji mogą być udzielane przez Skarb Państwa gwarancje i poręczenia, zgodnie z przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z tym że wymogu, o którym mowa w art. 7 ust. 2 pkt 2 tej ustawy, w zakresie, w jakim wymaga się, aby środki przeznaczone na spłatę kredytu pochodziły ze źródeł innych niż budżet państwa, nie stosuje się.

3. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 2, są zwolnione z opłat prowizyjnych.

⁴⁾ Zmiany tekstu jednolitego wymienionej ustawy zostały ogłoszone w Dz. U. z 2021 r. poz. 1236, 1535, 1773, 1927, 1981, 2054 i 2270.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umowy poręczenia lub gwarancji na zasadach określonych przepisami ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z wyłączeniem art. 43 tej ustawy.

5. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.

Art. 39e. 1. Okresowo wolne środki Funduszu, z zastrzeżeniem ust. 2 i 3, Bank Gospodarstwa Krajowego może lokować:

- 1) w innych bankach;
- 2) w papiery wartościowe emitowane lub gwarantowane przez Skarb Państwa;
- 3) w papiery wartościowe emitowane przez Narodowy Bank Polski.

2. Suma lokat, o których mowa w ust. 1 pkt 1, w jednym banku lub grupie banków powiązanych ze sobą kapitałowo lub organizacyjnie, nie może przekroczyć 25% okresowo wolnych środków Funduszu.

3. (uchylony)

Art. 39f. 1. Środki Funduszu mogą być przeznaczone na:

- 1) finansowanie budowy i przebudowy dróg krajowych, realizowanych przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad;
- 2) płatności na rzecz spółek z tytułu realizacji przez nie obowiązków wynikających z umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady, obejmujące w szczególności:
 - a) zwrot kosztów ponoszonych z tytułu zachowania nieprzerwanej dostępności autostrady, jej utrzymania i przejezdności,
 - b) zmienne kwoty uzależnione od spełnienia przez spółkę wymogów określonych w umowie o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady,
 - c) dopłaty udzielane spółkom na pokrycie całości lub części niedoborów bieżących przychodów z tytułu eksploatacji autostrady, w celu zapewnienia

- płynności wydatków związanych z bieżącą obsługą i spłatą kredytów lub pożyczek bądź obligacji wyemitowanych w związku z budową autostrady;
- 3) finansowanie przedsięwzięć drogowych powierzonych drogowej spółce specjalnego przeznaczenia;
 - 4) finansowanie kosztów utworzenia drogowej spółki specjalnego przeznaczenia, w tym środków na pokrycie kapitału zakładowego i kosztów podjęcia działalności spółki, finansowanie kosztów podwyższenia kapitału zakładowego drogowej spółki specjalnego przeznaczenia oraz wypłatę wynagrodzenia dla tej spółki;
 - 5) przygotowanie, wdrożenie, budowę lub eksploatację systemów poboru opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, oraz opłaty za przejazd autostradą, o której mowa w art. 37a ust. 7, realizowanych przez:
 - a) Szefa KAS lub
 - b) organy Krajowej Administracji Skarbowej wyznaczone na podstawie art. 37a ust. 35 lub art. 37gf ust. 7 lub art. 13hb ust. 1bc ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, lub
 - c) jednostkę, o której mowa w art. 13hb ust. 1ja ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych;
 - 5a) wynagrodzenie dla dostawcy EETS, o którym mowa w art. 16t ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, oraz koszty postępowania przed Komisją, o której mowa w art. 16z ust. 1 tej ustawy;
 - 6) finansowanie kosztów usług doradczych:
 - a) związanych z budową i przebudową dróg krajowych, w tym autostrad,
 - b) związanych z przygotowaniem, wdrożeniem, budową lub eksploatacją systemów poboru opłat, o których mowa w pkt 5,
 - c) niezbędnych do prawidłowego wykonywania przez ministra właściwego do spraw transportu ustawowych zadań z zakresu funkcjonowania oraz rozwoju infrastruktury dróg publicznych;
 - 7) prowizję dla przedsiębiorców prowadzących sprzedaż biletów autostradowych, o której mowa w art. 37a ust. 19;
 - 8) wypłatę świadczenia lub środków, o których mowa odpowiednio w art. 37a ust. 1u lub 1w;

9) prowizję dla dostawców kart flotowych, o której mowa w art. 131ba ust. 8 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

2. Ze środków Funduszu dokonuje się:

- 1) pokrycia kosztów emisji i wykupu obligacji, o których mowa w art. 39d ust. 1;
- 2) spłaty:
 - a) kredytów i pożyczek wraz z odsetkami i innymi kosztami obsługi kredytów i pożyczek, o których mowa w art. 39d ust. 1,
 - b) zobowiązań wynikających z wykonania przez Skarb Państwa obowiązków z tytułu gwarancji i poręczeń, o których mowa w art. 39d ust. 2,
 - c) udzielonego przez Bank Gospodarstwa Krajowego finansowania, o którym mowa w ust. 6, wraz z kosztami tego finansowania.

3. Ze środków Funduszu dokonuje się wypłaty wynagrodzenia prowizyjnego przysługującego Bankowi Gospodarstwa Krajowego.

4. Wpływy z opłat i kar, o których mowa w art. 39b ust. 1 pkt 11b, przeznacza się na cele, o których mowa w ustawach, na podstawie których pobierane są te opłaty i kary.

4a. Środki, o których mowa w art. 39b ust. 1 pkt 11c, przeznacza się na finansowanie inwestycji realizowanych w ramach programów wieloletnich ustanawianych przez Radę Ministrów zgodnie z przepisami ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych oraz inwestycji realizowanych z udziałem środków, o których mowa w art. 5 ust. 1 pkt 2 i 3 tej ustawy, a także innych zadań wynikających z planu finansowego Funduszu oraz na pokrycie wydatków, o których mowa w ust. 2.

4b. Wpływy z grzywien, o których mowa w art. 39b ust. 1 pkt 11e, przeznacza się na cele wymienione w art. 20d ust. 2 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych.

5. (uchylony)

6. W przypadku niedoboru na rachunku Funduszu środków niezbędnych do terminowej obsługi zadań, o których mowa w ust. 1 pkt 1 i 3 oraz w ust. 2 pkt 1 i 2 lit. a, Bank Gospodarstwa Krajowego, w uzgodnieniu z ministrem właściwym do spraw transportu i ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, może finansować ich realizację ze środków własnych.

Art. 39g. (uchylony)

Art. 39h. (uchylony)

Art. 39i. Warunki finansowania ze środków Funduszu w odniesieniu do:

- 1) projektów przewidzianych do realizacji przez spółki – są określone w umowach o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady;
- 2) projektów przewidzianych do realizacji przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad – są określone w umowach zawieranych z wykonawcami robót;
- 3) przedsięwzięć drogowych powierzonych drogowej spółce specjalnego przeznaczenia – są określone w umowie, o której mowa w art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 12 stycznia 2007 r. o drogowych spółkach specjalnego przeznaczenia.

Art. 39j. 1. Wpłaty ze środków Funduszu wynikające z umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady mogą być gwarantowane i poręczane przez Skarb Państwa.

2. Do gwarancji i poręczeń, o których mowa w ust. 1, nie stosuje się przepisów ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, z wyjątkiem art. 2a ust. 1, art. 2b, art. 31, art. 44, art. 44a, art. 44b, art. 46 i art. 47.

3. Gwarancje i poręczenia, o których mowa w ust. 1, są udzielane przez Radę Ministrów na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych uzgodniony z ministrem właściwym do spraw transportu.

4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wykonuje czynności zmierzające do odzyskania kwot zapłaconych z tytułu wykonania umów poręczenia lub gwarancji, o których mowa w ust. 1, oraz dochodzi spłaty tych kwot ze środków Funduszu, z zastrzeżeniem ust. 5.

5. Jeżeli odzyskanie wierzytelności Skarbu Państwa, powstałych z tytułu udzielonego poręczenia lub gwarancji, nie jest możliwe, Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw finansów publicznych, może umorzyć wierzytelność w całości lub części.

Art. 39k. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, dokonuje wypłat ze środków Funduszu odpowiednio na rzecz spółek lub wykonawców robót w wysokości i terminach wynikających z umów,

o których mowa w art. 39i pkt 1 i 2, a na wniosek ministra właściwego do spraw transportu dokonuje wypłat, o których mowa w art. 39f ust. 1 pkt 4 i 6 lit. c.

1a. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek odpowiednio ministra właściwego do spraw transportu albo Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad, dokonuje na rzecz spółki, o której mowa odpowiednio w art. 37a ust. 1a pkt 2 albo 3, wypłaty świadczenia lub środków, o których mowa odpowiednio w art. 37a ust. 1u lub 1w.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek drogowych spółek specjalnego przeznaczenia, dokonuje wypłat ze środków Funduszu na rzecz wykonawców przygotowania lub realizacji przedsięwzięć drogowych.

3. (uchylony)

4. Bank Gospodarstwa Krajowego, na wniosek:

- 1) Szefa KAS lub
- 2) organu Krajowej Administracji Skarbowej wyznaczonego na podstawie art. 37a ust. 35 lub art. 37gf ust. 7 lub art. 13hb ust. 1bc ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, lub
- 3) jednostki, o której mowa w art. 13hb ust. 1ja ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych

– dokonuje wypłat ze środków Funduszu na cele, o których mowa w art. 39f ust. 1 pkt 5, pkt 6 lit. b, pkt 7 i 9.

Art. 39l. 1. Minister właściwy do spraw transportu zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego porozumienie określające:

- 1) szczegółowy sposób i terminy dokonywania wypłat ze środków Funduszu, z wyjątkiem wypłat na cele, o których mowa w art. 39f ust. 1 pkt 5, pkt 6 lit. b, pkt 7 i 9;
- 2) sposób i terminy dokonywania przez Bank Gospodarstwa Krajowego lokat, o których mowa w art. 39e ust. 1;
- 3) (uchylony)
- 4) (uchylony)
- 5) sposób gromadzenia w ramach Funduszu środków, o których mowa w art. 39n ust. 2 pkt 2, oraz wpływów, o których mowa w art. 39b ust. 1 pkt 11b i 11e;

6) tryb przekazywania do Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad albo drogowej spółki specjalnego przeznaczenia środków finansowych na realizację zadań;

7) zasady udzielania finansowania, o którym mowa w art. 39f ust. 6.

2. Minister właściwy do spraw transportu oraz minister właściwy do spraw finansów publicznych zawiera z Bankiem Gospodarstwa Krajowego porozumienie określające szczegółowy:

1) sposób i tryb przekazywania przychodów z opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, oraz opłat za przejazd autostradą;

2) sposób i termin dokonywania wypłat ze środków Funduszu na cele, o których mowa w art. 39f ust. 1 pkt 5, pkt 6 lit. b, pkt 7 i 9;

3) sposób i termin przekazywania przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych informacji do ministra właściwego do spraw transportu o przewidywanej kwocie:

a) przychodów z opłaty, o której mowa w art. 13 ust. 1 pkt 3 ustawy z dnia 21 marca 1985 r. o drogach publicznych, oraz opłat za przejazd autostradą pobieranych przez Szefa KAS,

b) wydatków na cele, o których mowa w art. 39f ust. 1 pkt 5, pkt 6 lit. b, pkt 7 i 9

– na potrzeby przygotowania projektu planu finansowego, o którym mowa w art. 39n ust. 1.

Art. 39m. Nadzór nad gospodarowaniem środkami Funduszu sprawuje Rada Nadzorcza Banku Gospodarstwa Krajowego.

Art. 39n. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego wyodrębnia w swoim planie finansowym plan finansowy Funduszu.

2. Plan finansowy Funduszu określa w szczególności:

1) przeznaczenie środków Funduszu zgodnie z art. 39f ust. 1–3 i 5;

2) przewidywaną sumę środków przeznaczonych do refundacji dla:

a) inwestycji realizowanych w ramach programów ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych, przekazywanych z budżetu państwa oraz

- b) inwestycji realizowanych w ramach planu rozwojowego, o którym mowa w art. 5 pkt 7aa ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju (Dz. U. z 2021 r. poz. 1057 oraz z 2022 r. poz. 1079);
- 3) przewidywaną kwotę finansowania, o którym mowa w art. 39f ust. 6;
- 4) maksymalną kwotę oraz termin obowiązywania poręczeń i gwarancji, o których mowa w art. 39j.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego, nie później niż do dnia 15 czerwca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu ma obowiązywać, przedstawia projekt tego planu do:

- 1) uzgodnienia:
 - a) ministrowi właściwemu do spraw transportu,
 - b) ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych w zakresie finansowym;
- 2) zaopiniowania ministrowi właściwemu do spraw rozwoju regionalnego w zakresie środków przeznaczonych na realizację inwestycji finansowanych z programów operacyjnych ujętych w wykazie, o którym mowa w art. 122 ust. 1 pkt 2 lit. b ustawy z dnia 27 sierpnia 2009 r. o finansach publicznych.

4. Uzgodnienie oraz opinia, o których mowa w ust. 3, następuje do dnia 31 lipca roku poprzedzającego rok, w którym plan finansowy Funduszu ma obowiązywać.

5. Plan finansowy Funduszu stanowi podstawę dokonywania wypłat ze środków Funduszu oraz podstawę do zaciągnięcia kredytów i pożyczek oraz przeprowadzenia emisji obligacji, o których mowa w art. 39d ust. 1.

6. Bank Gospodarstwa Krajowego:

- 1) sporządza dla Funduszu odrębny bilans oraz rachunek zysków i strat, wchodzące w skład sprawozdania finansowego tego banku;
- 2) składa ministrom, o których mowa w ust. 3, w terminie do końca miesiąca następującego po każdym kwartale, informację o realizacji planu finansowego Funduszu.

Art. 39na. Środki przekazywane do Krajowego Funduszu Drogowego na inwestycje realizowane w ramach planu rozwojowego, o którym mowa w art. 5 pkt 7aa ustawy z dnia 6 grudnia 2006 r. o zasadach prowadzenia polityki rozwoju, mogą pochodzić wyłącznie ze środków budżetu środków europejskich, o których mowa w art. 141l ust. 1 tej ustawy.

Art. 39o. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego pobiera wynagrodzenie prowizyjne z tytułu prowadzenia Funduszu.

2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wysokość wynagrodzenia, o którym mowa w ust. 1, oraz sposób i terminy jego wypłaty, uwzględniając koszty Banku Gospodarstwa Krajowego ponoszone w związku z prowadzeniem Funduszu.

Rozdział 6a

Zasady i tryb emisji obligacji poręczanych i gwarantowanych przez Skarb Państwa

Art. 39p. 1. Obligacje emitowane przez Bank Gospodarstwa Krajowego na rzecz Funduszu i poręczane lub gwarantowane przez Skarb Państwa są papierami wartościowymi, w których Bank Gospodarstwa Krajowego stwierdza, że jest dłużnikiem właściciela takiego papieru i zobowiązuje się wobec niego do spełnienia określonego świadczenia pieniężnego.

2. Dokonanie przez Bank Gospodarstwa Krajowego emisji obligacji, o których mowa w ust. 1, wymaga uprzedniej akceptacji warunków emisji ministra właściwego do spraw budżetu.

3. Obligacje są oprocentowane w postaci dyskonta lub odsetek.

3a. Obligacje mogą być emitowane jako obligacje imienne lub na okaziciela.

4. Obligacje mogą być emitowane w formie zdematerializowanej lub w formie dokumentu, jeżeli jest to dopuszczalne na danym rynku.

4a. Obligacje mogą być emitowane na rynku krajowym lub na rynkach zagranicznych.

4b. Obligacje są nominowane w walutach krajów należących do Organizacji Współpracy Gospodarczej i Rozwoju.

5. Obligacje emitowane na rynku krajowym są dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym, o ile emitent nie postanowi inaczej w warunkach emisji.

6. Prawa z obligacji niemających formy dokumentu, powstają z chwilą dokonania zapisu w ewidencji i przysługują osobie w niej wskazanej jako posiadacz tych obligacji.

7. Podmiotami uprawnionymi do prowadzenia ewidencji obligacji są:

- 1) Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.;
- 2) firma inwestycyjna;

- 3) bank;
- 4) zagraniczna instytucja rozliczeniowa, która prowadzi działalność w zakresie rejestrowania papierów wartościowych, rozliczania lub rozrachunku transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.

8. Obligacje emitowane na rynku krajowym, które zostały dopuszczone do obrotu na rynku regulowanym lub wprowadzone do alternatywnego systemu obrotu, są rejestrowane w depozycie papierów wartościowych prowadzonym przez Krajowy Depozyt Papierów Wartościowych S.A.

Art. 39q. 1. Bank Gospodarstwa Krajowego określi przez wydanie listu emisyjnego warunki emisji obligacji dotyczące treści świadczeń wynikających z obligacji i sposób ich realizacji.

2. List emisyjny zawiera w szczególności:

- 1) datę emisji;
- 2) powołanie podstawy prawnej emisji;
- 2a) walutę, w której następuje emisja obligacji;
- 3) wartość nominalną jednej obligacji;
- 4) wielkość emisji;
- 5) cenę emisyjną lub sposób jej ustalenia;
- 6) stopę procentową lub sposób jej obliczania;
- 7) terminy, sposoby i warunki sprzedaży;
- 8) określenie sposobu i terminów wypłaty należności głównej oraz należności ubocznych;
- 9) datę, od której nalicza się oprocentowanie obligacji danej emisji;
- 10) termin i warunki wykupu oraz zastrzeżenia w przedmiocie możliwości wcześniejszego wykupu;
- 11) informację o zabezpieczeniu obligacji poręczeniem lub gwarancją Skarbu Państwa.

3. Bank Gospodarstwa Krajowego podaje do publicznej wiadomości warunki danej emisji poprzez ich opublikowanie na stronach internetowych Banku Gospodarstwa Krajowego lub w innych środkach masowego przekazu o zasięgu ogólnopolskim, w szczególności w elektronicznych systemach informacyjnych.

4. Podanie do publicznej wiadomości listu emisyjnego, w sposób określony w ust. 3, jest warunkiem dojścia emisji do skutku.

5. Emisja następuje z dniem rozliczenia zaoferowanych do nabycia obligacji oraz w kwocie równej wartości nominalnej zbytych obligacji.

Art. 39r. Sprzedaż obligacji może być dokonywana w trybie:

- 1) oferty publicznej papierów wartościowych w rozumieniu art. 2 lit. d rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1129 z dnia 14 czerwca 2017 r. w sprawie prospektu, który ma być publikowany w związku z ofertą publiczną papierów wartościowych lub dopuszczeniem ich do obrotu na rynku regulowanym oraz uchylenia dyrektywy 2003/71/WE (Dz. Urz. UE L 168 z 30.06.2017, str. 12);
- 2) (uchylony)
- 3) przetargów organizowanych przez Bank Gospodarstwa Krajowego albo inny podmiot na podstawie umowy zawartej przez Bank Gospodarstwa Krajowego z tym podmiotem;
- 4) proponowania nabycia obligacji w inny sposób niż określony w pkt 1–3.

Art. 39s. 1. W przetargach, o których mowa w art. 39r pkt 3, mogą brać udział wyłącznie banki, instytucje kredytowe lub instytucje finansowe, w rozumieniu ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Prawo bankowe (Dz. U. z 2021 r. poz. 2439 i 2447), a także ich oddziały, z którymi minister właściwy do spraw budżetu zawarł umowę przyznającą im prawo do składania ofert na przetargach obligacji skarbowych.

2. Uczestnicy przetargu nabywają obligacje we własnym imieniu i na własny rachunek.

Art. 39t. 1. Z chwilą wykupu obligacje podlegają umorzeniu.

2. Bank Gospodarstwa Krajowego może nabywać własne obligacje jedynie w celu ich umorzenia.

Art. 39u. Jeżeli dzień, w którym na podstawie listu emisyjnego powstaje obowiązek wykonania czynności, przypada na dzień ustawowo wolny od pracy lub sobotę, termin wykonania tej czynności upływa w pierwszym dniu roboczym po tym dniu.

Art. 39w. Do obligacji, o których mowa w art. 39p, nie stosuje się:

- 1) art. 163 ust. 2 ustawy z dnia 29 lipca 2005 r. o obrocie instrumentami finansowymi (Dz. U. z 2021 r. poz. 328, 355, 680, 1505, 1595 i 2140);
- 2) (uchylony)

- 3) ustawy z dnia 15 stycznia 2015 r. o obligacjach (Dz. U. z 2022 r. poz. 454), z wyjątkiem art. 78–86 i art. 98, które stosuje się w przypadku, gdy obligacje nie zostaną zarejestrowane w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A. lub zagranicznej instytucji rozliczeniowej, która prowadzi działalność w zakresie rejestrowania papierów wartościowych, rozliczania lub rozrachunku transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi;
- 4) art. 17 ustawy z dnia 8 maja 1997 r. o poręczeniach i gwarancjach udzielanych przez Skarb Państwa oraz niektóre osoby prawne, o ile rejestracja obligacji jest dokonywana w Krajowym Depozycie Papierów Wartościowych S.A. lub zagranicznej instytucji rozliczeniowej, która prowadzi działalność w zakresie rejestrowania papierów wartościowych, rozliczania lub rozrachunku transakcji zawieranych w obrocie papierami wartościowymi.

Rozdział 7

(uchylony)

Rozdział 8

(uchylony)

Rozdział 9

Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady

Art. 61. 1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad albo drogowa spółka specjalnego przeznaczenia zawiera ze spółką umowę o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

2. Przed ogłoszeniem postępowania w sprawie wyboru spółki Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad albo drogowa spółka specjalnego przeznaczenia uzgadnia:

- 1) warunki przetargu z ministrem właściwym do spraw transportu;
- 2) planowane zobowiązania finansowe Skarbu Państwa z ministrem właściwym do spraw transportu oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych.

3. Uzgodnienie, o którym mowa w ust. 2, następuje w terminie 60 dni.

Art. 62. (uchylony)

Art. 63. Umowa o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady powinna określać w szczególności:

- 1) termin rozpoczęcia i zakończenia budowy;
- 2) okres eksploatacji autostrady i stawki opłat za przejazd autostradą w chwili rozpoczęcia eksploatacji;
- 3) warunki i zakres podziału zysku pomiędzy spółkę a Fundusz;
- 4) sposób, terminy i zasady odpłatności z tytułu udostępnienia spółce przez Generalną Dyрекcję Dróg Krajowych i Autostrad lub drogową spółkę specjalnego przeznaczenia w przypadku zawarcia umowy o eksploatację autostrady gruntów pod budowę autostrady oraz warunki zagospodarowania znajdujących się na nich budynków, budowli, urządzeń, drzewostanu i upraw;
- 5) prawa spółki do korzystania z gruntu i wzniesionych przez nią budynków, budowli i innych urządzeń;
- 6) zobowiązania spółki do:
 - a) zgromadzenia środków finansowych na budowę i eksploatację autostrady,
 - b) budowy i eksploatacji autostrady zgodnie z obowiązującymi przepisami, w tym przygotowania dokumentacji technicznej wymaganej do podjęcia budowy autostrady, uzyskania decyzji, pozwoleń i uzgodnień wymaganych odrębnymi przepisami,
 - c) terminowej realizacji procesu inwestycyjnego,
 - d) zachowania nieprzerwanej dostępności do autostrady i jej przejezdności,
 - e) zapewnienia bezpieczeństwa użytkowników,
 - f) (uchylona)
 - g) zapewnienia Policji oraz Inspekcji Transportu Drogowego pomieszczeń w zakresie przewidzianym w przepisach techniczno-budowlanych dotyczących autostrad płatnych, umożliwiających skuteczne realizowanie przez nie zadań w zakresie czuwania nad bezpieczeństwem i porządkiem w ruchu drogowym oraz jego kontrolowania na obszarze autostrad płatnych;
- 7) zasady współpracy spółki z administracją drogową, Policją, Inspekcją Transportu Drogowego, pogotowiem ratunkowym oraz jednostkami systemu ratowniczo-gaśniczego;
- 8) szczegółowy zakres uprawnień spółki jako zarządcy autostrady;
- 9) zasady zagospodarowania miejsc obsługi podróżnych, pojazdów i przesyłek, uwzględniające konkurencję;

- 10) termin i sposób zwrotu autostrady i dotyczącej jej dokumentacji po zakończeniu okresu eksploatacji;
- 11) sposób rozstrzygania sporów wynikłych na tle realizacji umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady;
- 12) warunki rozwiązania i wypowiedzenia umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady;
- 13) zasady wzajemnych rozliczeń w razie rozwiązania i wypowiedzenia umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

Art. 63a. Rada Ministrów, na wniosek ministra właściwego do spraw transportu, określi, w drodze rozporządzenia, ogólne kierunki współpracy spółki z administracją drogową, Policją, pogotowiem ratunkowym oraz jednostkami systemu ratowniczo-gaśniczego, z uwzględnieniem realizacji ich zadań ustawowych, przy zachowaniu nieprzerwanego dostępu do autostrady i jej przejezdności.

Art. 63b. 1. Spółka jest obowiązana do utrzymania, przebudowy, remontu i ochrony autostrady wraz z nawierzchnią drogową i obiektami mostowymi w jej pasie drogowym oraz znakami drogowymi, sygnałami drogowymi i urządzeniami bezpieczeństwa ruchu drogowego, związanymi z funkcjonowaniem tej autostrady, z zastrzeżeniem ust. 2.

2. Utrzymanie wchodzących w skład pasa drogowego autostrady przejazdów z przecinającymi ją drogami i innymi liniami komunikacyjnymi w części drogowej i mostowej obejmującej skarpy nasypów i wykopów, urządzenia do odwodnienia, nawierzchnie, torowiska, drogi dla pieszych, drogi dla pieszych i rowerów, drogi dla rowerów, pobocza, poręcze oraz znaki drogowe, sygnały drogowe i urządzenia bezpieczeństwa ruchu drogowego należy do zarządców właściwych dla tych dróg lub linii komunikacyjnych, w których ciągu są one zlokalizowane.

Art. 63c. (uchylony)

Art. 63d. 1. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad lub drogowa spółka specjalnego przeznaczenia są uprawnieni do kontroli budowy i eksploatacji autostrady w zakresie przestrzegania warunków umowy o budowę i eksploatację albo wyłącznie eksploatację autostrady.

2. Osoby upoważnione przez Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad lub drogową spółkę specjalnego przeznaczenia do dokonywania kontroli są uprawnione w szczególności do:

- 1) wstępu na teren nieruchomości, na której jest prowadzona budowa lub eksploatacja autostrady;
- 2) żądania pisemnych lub ustnych wyjaśnień, okazania dokumentów lub innych informacji oraz udostępnienia danych mających związek z przedmiotem kontroli.

3. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad lub drogową spółkę specjalnego przeznaczenia mogą wezwać spółkę do usunięcia, w wyznaczonym terminie, stwierdzonych nieprawidłowości.

4. W przypadku gdy spółka nie usunęła nieprawidłowości w terminie, o którym mowa w ust. 3, umowa o budowę i eksploatację autostrady albo wyłącznie eksploatację autostrady może być wypowiedziana.

5. Generalny Dyrektor Dróg Krajowych i Autostrad lub drogową spółkę specjalnego przeznaczenia wykonują obowiązek, o którym mowa w art. 13 ust. 1 i 2 rozporządzenia 2016/679, w stosunku do osoby, której dane osobowe są przetwarzane w związku z kontrolą, o której mowa w ust. 1, przy pierwszej czynności skierowanej do tej osoby, chyba że posiada ona te informacje, a ich zakres lub treść nie uległy zmianie.

6. Wystąpienie z żądaniem, o którym mowa w art. 18 ust. 1 rozporządzenia 2016/679, nie wpływa na wykonywanie uprawnień Generalnego Dyrektora Dróg Krajowych i Autostrad lub drogowej spółki specjalnego przeznaczenia, o których mowa w ust. 1–4.

Art. 63e. (uchylony)

Rozdział 10

Zmiany w przepisach obowiązujących, przepisy epizodyczne, przejęciowe i końcowe

Art. 64–70. (pominięte)

Art. 70a. Do dnia 30 listopada 2021 r. Szef KAS może nie pobierać opłaty za przejazd autostradą w przypadku wystąpienia zagrożenia bezpieczeństwa ruchu drogowego lub zdarzenia zmniejszającego stopień tego bezpieczeństwa.

Art. 70b. Do dnia 30 września 2021 r. opłatę za przejazd autostradą wnoszoną zgodnie z art. 37a ust. 8, z wykorzystaniem Systemu Poboru Opłaty Elektronicznej KAS, wnosi się w wysokości 75% stawki opłaty za przejazd autostradą określonej w przepisach wydanych na podstawie art. 37e ust. 2.

Art. 71. Ustawa wchodzi w życie po upływie 30 dni od dnia ogłoszenia⁵⁾.

⁵⁾ Ustawa została ogłoszona w dniu 2 grudnia 1994 r.

Załącznik do ustawy z
dnia 27 października 1994
r.
(uchylony)